

Україна на Олімпійських іграх-2026 / Фото НОК України

ЯК УКРАЇНА ВИХОДИЛА НА ЦЕРЕМОНІЇ ВІДКРИТТЯ ОЛІМПІАДИ-2026

Фото: Вікіпедія

Перед виходом на парад країн на церемонії відкриття Олімпійських ігор-2026 (Мілан-Кортіна 2026, Італія) наша команда заспівала український хіт "Червона рута".

У наймасштабніших мультиспортивних зимових змаганнях планети візьмуть участь близько 2900 спортсменів із 93 країн. У 16 дисциплінах буде розіграно 116 комплектів медалей – це на 7 більше, ніж на зимовій Олімпіаді 2022 року в Пекіні.

Україну на Олімпіаді-2026 представлять 46 атлетів, які боротимуться за медалі в 11 видах спорту: біатлон, гірськолижний спорт, лижне двоборство, лижні перегони, санний спорт, скелетон, сноубординг, стрибки з трампліна, фігурне катання, фрістайл і шорт-трек.

Нагадаємо, на двох попередніх зимових Олімпіадах збірна України виграла по одній медалі – фрістайліст Олександр Абраменко здобув "золото" у Пхенчхані-2018 і "срібло" у Пекіні-2022.

Максим Приходько, ТСН

УКРАЇНА ЗАПРОВАДИЛА САНКЦІЇ ПРОТИ ОСІБ І КОМПАНІЙ, ЯКІ ПРИЧЕТНІ ДО РОСІЙСЬКОГО ВПК ТА ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ

Президент України Володимир Зеленський підписав укази, якими ввів у дію рішення Ради національної безпеки і оборони щодо застосування санкцій проти 66 фізичних і 62 юридичних осіб. Серед них, зокрема, громадяни та резиденти Росії, Гонконгу, Киргизстану й ОАЕ.

Перший указ спрямований на обмеження здатності російського ВПК. Загалом до нього увійшли 24 фізичні та 27 юридичних осіб. Це, зокрема, компанії, що постачають товари для виготовлення деталей для російських ракет і дронів, які Росія, зокрема, застосувала під час удару по Україні в ніч на суботу. Без іноземних компонентів їхнє виробництво було б неможливим. Саме тому важливо й надалі посилювати відповідний тиск.

Другий указ стосується фінансової інфраструктури ворога й персонально тих, хто допомагає РФ обходити санкції, які запровадила Україна, Євросоюз і США. Це 42 фізичні і 35 юридичних осіб.

До цього пакета увійшла серед іншого екосистема криптовалютної мережі A7, через яку, зокрема, оплачують поставки компонентів для виробництва російських ракет. Застосовані санкції і щодо Асоціації розробників і користувачів технологій, що забезпечують російський крипторининок та промислове накопичення віртуальної валюти (майнінг). Також це оператори розрахунків, власники криптовалют і криптообмінників.

Частина цих рішень увійде до 20-го пакета санкцій Євросоюзу, який уже перебуває на фінальній стадії та може бути ухвалений наприкінці цього місяця.

«Ми системно ідентифікуємо та вносимо до санкційних списків усіх, хто виробляє зброю для Росії й фінансує постачання компонентів. Наші рішення є якісними й практичними – їх дедалі частіше беруть за основу партнери. В підсумку це безпосередньо обмежує потенціал російського ВПК», – зазначив радник – уповноважений Президента з питань санкційної політики Владислав Власюк.

BCU Foundation

PRESENTS

RESILIENT HEARTS

AN EVENING WHERE COMPASSION MEETS ACTION

WITH CELEBRITY CHEF YEVHEN KLOPOTENKO & JOURNALIST CAOLAN ROBERTSON

SATURDAY | 21 | FEBRUARY

5:00 PM

OLD MILL TORONTO

(416) 763-3388 | WWW.BCUFOUNDATION.COM | TICKETS \$250

YEVHEN
KLOPOTENKO

CAOLAN
ROBERTSON

ЗНИЩЕНІ БЛИЗЬКО 6000 ДРОНІВ: ГЕНШТАБ ПІДТВЕРДИВ УДАР ПО СКЛАДУ БПЛА В РОСТОВІ

Підрозділи Сил оборони України уразили склад боєприпасів, пункт управління противника та знищили склад БПЛА на території РФ.

Як передає Укрінформ, про це в Фейсбучі повідомляє пресслужба Генштабу ЗСУ.

«У межах заходів зі зниження наступальних спроможностей російського агресора підрозділи Сил оборони України продовжують завдавати вогневого ураження по військових об'єктах ворога на тимчасово окупованих територіях України та на території РФ. Зокрема, у ніч на 9 лютого, в районі міста Суджа Курської області РФ уражено пункт управління підрозділу повітряно-десантних

військ противника. На ТОВ Херсонської області, в районі н.п. Новоолексівка, уражено склад боєприпасів ворога», - йдеться в повідомленні.

Окрім того, зазначається, що за результатами попередніх уражень, зокрема складу БПЛА у районі м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ, підтверджено знищення трьох контейнерів із FPV-дронами та комплектуючими.

«За попередніми даними, знищено близько 6 тисяч FPV-дронів. Пошкоджені також знали ще декілька контейнерів із безпілотниками», - повідомили в Генштабі.

Укрінформ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЗУСТРІВСЯ З МІНІСТЕРКОЮ ЗБРОЙНИХ СИЛ ФРАНЦІЇ

Зустріч президента України з міністеркою збройних сил Франції Катрін Вотрен

Президент Володимир Зеленський провів зустріч із міністеркою Збройних сил та у справах ветеранів Франції Катрін Вотрен, яка вперше відвідала Україну після призначення на посаду в жовтні минулого року.

Основну увагу під час обговорення приділили військовій допомозі, посиленню української ППО системами й ракетами та розширенню авіації України французькими літаками Mirage і Rafale.

Глава держави зазначив, що Україна дуже цінує високий рівень відносин із Францією та підтримку з боку Президента Франції Еммануеля Макрона, уряду й народу, яку вони надають із початку повномасштабного вторгнення Росії.

Володимир Зеленський поінформував про наслідки удару, якого Росія завдала по Україні цієї ночі. Сторони обговорили, що потрібно для захисту та стійкості нашої країни.

Президент відзначив важливість постачання систем SAMP/T і французьких літаків Mirage для посилення української ППО, що має велике значення для України на тлі постійних російських масованих атак.

«Mirage також уже авіація, яка входить у систему ППО України, знищуючи "шахеда", які використовує Росія щоденно. Ми розраховуємо на підтримку на цьому напрямку. Ми вдячні за те, що ми підписали договір щодо майбутньої сучасної авіації України, - те, що ми зможемо отримати Rafale, високоякісні літаки французького виробництва. Ми розраховуємо на нове покоління систем

SAMP/T», - зазначив Глава держави.

Президент наголосив, що швидке надходження систем протиповітряної оборони посилить захист українського неба. Україна також зацікавлена в якнайшвидшій реалізації спільних проектів із Францією в межах європейських ініціатив, передусім SAFE.

Катрін Вотрен запевнила в подальшій підтримці України з боку Франції. Вона відзначила результативну роботу з міністром оборони України Михайлом Федоровим, зокрема щодо модернізації радарів, які надала Франція, та співпраці у виробництві дронів.

«Франція буде дотримуватися взятих на себе зобов'язань по Rafale. Стосовно поставок - вони будуть реалізовуватися, як передбачено, в межах програми SAFE. Ми будемо вашим відданим партнером, будемо захищати вашу справу і намагатися долучати до цієї роботи в широкому сенсі європейський оборонно-промисловий комплекс, щоб посилювати наші спроможності й наш суверенітет у європейському сенсі», - наголосила вона.

Під час зустрічі також обговорили санкційну політику проти Росії. Президент зазначив, що Франція продемонструвала сміливий крок, коли затримала танкер тінгового флоту РФ. Важливо, щоб до цієї роботи приєднувались інші країни та впроваджували необхідні зміни у своїй законодавстві для повного блокування російських танкерів.

Текст і фото: ОПУ

ЛАВРОВ: МИ ПРИЙНЯЛИ УМОВИ США ЩОДО УКРАЇНИ, А ТЕПЕР ВАШИНГТОН ЗВОЛІКАЄ

Лавров стверджує, що Москва погодилася з умовами США щодо України в Анкориджі, але каже, що Вашингтон змінив курс, ввівши нові санкції та заблокувавши російський експорт енергоносіїв.

Міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що Росія погодилася з пропозиціями США щодо України під час переговорів в Анкориджі, але Вашингтон відмовився від власної ініціативи.

В інтерв'ю TV BRICS Лавров сказав, що Сполучені Штати Америки більше не готові виконувати план, який був обговорений під час зустрічі Володимира Путіна з Дональдом Трампом.

Він додав, що адміністрація Трампа не скасувала обмеження, введені колишнім президентом Джо Байденом, а навпаки, ввела нові санкції проти російських енергетичних гігантів «Лукойл» і «Роснефть».

«І вони зробили це восени, за кілька тижнів після дуже вдалої зустрічі Путіна і Трампа в Анкориджі, - сказав він. - Вони нам кажуть, що ми повинні вирішити українську проблему. Ну, в Анкориджі ми прийняли пропозицію США. Вони зробили пропозицію, ми погодилися, і проблема повинна бути вирішена».

За словами Лаврова, позиція США була ключовою для Росії під час переговорів: «Не має значення, що кажуть в Україні чи Європі - ми чітко бачимо жалюгідну русофобію більшості режимів у Європейському Союзі, за рідкісними винятками. Для нас важливою була позиція США».

«Ми прийняли пропозицію США», - сказав він, додавши, що Росія вважала, що це може відкрити шлях до «повномасштабного, широкого і взаємовигідного співробітництва».

Натомість, за словами Лаврова, Вашингтон ввів нові санкції, підтримав дії проти російських танкерів у відкритому морі та спробував заблокувати Індію та інших партнерів від закупівлі російської енергії.

Він також звинуватив США в прагненні до економічного домінування та ігноруванні міжнародного морського права.

«Отже, вони запропонували щось щодо України, ми були готові - а тепер вони не готові. Більше того, ми не бачимо ніякого світлого майбутнього в економічній сфері», - додав Лавров.

Трам і Путін зустрілися на базі Елмендорф-Річардсон в Анкориджі в серпні 2025 року. Після зустрічі вони виступили перед пресою і зачитали підготовлені заяви, але не відповідали на запитання журналістів.

Путін відкрив прес-конференцію, охарактеризувавши переговори як «конструктивні» і проведені «в атмосфері взаємної поваги». Він підтвердив, що центральною темою була Україна, і високо оцінив «щирі зусилля» адміністрації Трампа, спрямовані на вирішення конфлікту.

Путін назвав війну «трагедією», водночас підтвердивши позицію Москви, що для досягнення тривалого врегулювання необхідно вирішити так звані «корінні причини» конфлікту та питання безпеки Росії.

Путін зазначив, що обидві сторони погодилися з необхідністю забезпечення безпеки України і висловив сподівання, що переговори допоможуть прокласти шлях до миру.

Він також висловив зацікавленість у відновленні й розширенні співробітництва між Сполученими Штатами Америки і Росією. Він назвав свої переговори з Трампом «довірчими» і «орієнтованими на результат» і зазначив, що сподівається, що діалог сприятиме не тільки прогресу в питанні України, а й перезавантаженню двосторонніх відносин.

Після переговорів у риториці Кремля з'явився вислів «дух Анкориджа». Цей термін позначає певні домовленості, досягнуті президентами США і Росії, хоча їхня суть залишається неясною, як повідомляє російське видання Meduza.

Kyiv Post

У ВАШИНГТОНІ НА МІЖНАРОДНОМУ САМІТІ З РЕЛІГІЙНОЇ СВОБОДИ ОБГОВОРИЛИ, ЯК КРЕМЛЬ ПЕРЕТВОРИВ РЕЛІГІЮ НА ЗБРОЮ

У Вашингтоні триває Міжнародний саміт з релігійної свободи, у межах якого Україна залишається однією з ключових тем для обговорення.

За повідомленням ДЕСС, 3 лютого відбулася фахова дискусія на тему «Російська Православна Церква у війні Кремля проти України», що збрала релігійних діячів, правозахисників, науковців та безпосередніх свідків переслідувань на окупованих територіях. У заході взяв участь Голова ДЕСС Віктор Єленський.

ДЕСС повідомляє, що центральною темою стала не просто політична стратегія, а те, як Кремль перетворив віру на холодну зброю. Учасники дискусії закликали світ побачити за сухими звітами живі людські долі, понівечені машиною терору.

Сьогодні на окупованих територіях віра стала питанням життя і смерті. Священники несуть службу під дулом автомата. Молитва українською мовою — привід для звинувачень в екстремізмі. Росія не просто окупує громади — вона вимагає тотальної покори, намагаючись підпорядкувати собі й духовний простір.

Коли релігійна структура виправдовує геноцид, вона перестає бути церквою — вона стає ідеологічним конвоєм і частиною репресивної машини.

Коли ця структура благословляє ракети, що летять не лише в житлові будинки, а й по електростанціях, котельнях, об'єктах, від яких залежить життя цілих міст, — коли через це діти засинають у холодних квартирах, лікарні залишаються без світла, а

люди взимку змушені виживати без тепла, — вона стає частиною механізму вбивства.

Сьогодні на окупованих територіях України релігійна свобода випалена дотла. Якщо ти не належиш до структури, яка присягнула Кремлю, ти автоматично стаєш мішенню. Ми бачимо, як викрадають священників, катують вірян за одне лише слово українською, як знищують і закривають храми громад, що існували десятиліттями.

Росія намагається стерти все, що не вписується в концепцію «руського міра», і РПЦ у цьому процесі йде поруч, освячує насильство та виконує роль ідеологічного конвою.

Своїм досвідом і баченням поділилися також учасники дискусії. Кирило Говорун, український православний богослов, архимандрит Константинопольського Патріархату, доктор філософії, професор теології наголосив, що майбутнє Російської Православної Церкви неможливе без її «депутінізації».

«Для цього РПЦ має пройти через процес глибокого катарсису та метаної — усвідомлення власної відповідальності, покаяння і відмови від імперської ідеології. Лише за цієї умови вона зможе перестати бути інструментом державного насильства і перетворитися на християнську церкву в справжньому сенсі цього слова».

Пастор Євангельської бап-

тистської церкви «Благодать» Михайло Брицин, який особисто пережив російську окупацію Мелітополя, розповів про переслідування релігійних громад на захоплених територіях.

Отець Андрій Кордочкін, колишній клірик РПЦ, за свідчив, що внутрішній опір у самій Російській православній церкві можливий, але за нього доводиться платити вигнанням і репресіями.

Правозахисниця Віра Ястребова представила задокументовані факти порушень свободи віросповідання на окупованих територіях, наголосивши на необхідності системної міжнародної реакції.

Експертні оцінки представили Сергій Чапнін, співробітник Центру православних досліджень при Фордемстському університеті, та Дмитро Коваль, доцент Національного університету «Києво-Могилянська академія», дослідник впливу міжнародних кримінальних судів на колективну пам'ять постконфліктних суспільств.

"Питання релігійної свободи в Україні — це не периферійна тема. Це лінія фронту, де сьогодні захищається право людини залишитися собою. Без визнання релігійних репресій частиною геноцидної політики Росії неможливо говорити ані про справедливий мир, ані про притягнення агресора до повної відповідальності", — наголосили в ДЕСС.

RISU

БОРИС ҐУДЗЯК: УСІ БЕЗ ВИНЯТКУ КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ США ПІДТРИМУЮТЬ УКРАЇНУ

Борис Ґудзяк. Фото: «RISU»

Усі американські католицькі єпископи, а їх — 271, підтримують Україну, немає жодного єпископа, який не підтримує Україну.

Про це в інтерв'ю LB розповів митрополит Філадельфійської архієпархії УГКЦ Борис Ґудзяк.

За його словами, католицькі єпархи США ще добре пам'ятають протистояння з СРСР.

"Вони не мають сумнівів. Вони виростили в час, коли була Холодна війна, знають, що таке російський комунізм і бачать це пряме продовження терористичної політики", — зазначив митрополит.

Владика Борис зауважив, що й Україна дуже змінилась і ці зміни помітили у світі.

"Це — вже нова країна. Зеленський вже не той Зеленський, яким був, коли казав «Какая разница». Терехов, якого я відвідував у вересні в Харкові... Пам'ятаю, як я приїжджав до Харківської юридичної академії ще як ректор Українського католицького університету. Уніатський піп з точки зору Харкова — це така несумісність була, розумієте? А тут я запрошую (Терехова. — ред.) до Українського католицького університету, де у нас гарна програма лідерства для ветеранів. Мер Харкова приїжджає і ми домовляємося про співпрацю і передачу досвіду. Тобто це і є об'єднана країна", — підкреслив митрополит.

"Це країна, яка знає, що у світі є правда і є брехня. Бо ми жили в останні десятиліття, коли, зокрема, провідні інтелектуальні верстви вважали: «Немає правди. Є — твоя перспектива, є — моя перспектива». Те, про що Папа Бенедикт казав «диктатура суб'єктивності». І ми бачимо, наскільки це небезпечно. Коли говорити, що є правда, було не ок, це — вчорашній день. І ти розумієш, що відбулася деконструкція всього цього».

А Україна заставляє всіх, принаймні мислячих, думати. Це відбувається дорогою ціною, але я хочу почати з того, щоб подякувати вам всім, що ви змушуете світ думати. І я переконаний, що правда переможе", — додав митрополит Борис Ґудзяк.

RISU

В РПЦ НАЗВАЛИ ПРИЧИНУ, ЧОМУ РОСІЯ НЕ МОЖЕ ПЕРЕМОГТИ УКРАЇНУ

Єпископ Пітірім Творогов, який очолює Скопінську єпархію РПЦ, заявив, що зростання інтересу росіян до окультних практик і абортів розгнівали Бога і не дають Росії закінчити "конфлікт в Україні". За переконанням Пітіріма, російській армії перемогти українців заважають відьми, ворожки, злі духи і аборти.

У коментарі, який цитує The Moscow Times, Пітірім заявив, що до 2024 року «кількість екстрасенсів, чаклунів, магів, тарологів, нумерологів, ворожок і всіляких відьом у Росії потроїлася». Він сказав, що у 2025 році ця тенденція лише поси-

лилася, і що росіяни продовжують скуповувати «окультні предмети». Про це інформує Київ Пост.

«Тобто в країні, яка перебуває у стані війни, величезна кількість людей звертається по допомогу до злих духів», — сказав він.

Єпископ РПЦ також звинуватив жінок, які вирішили перервати вагітність, у підриві зусиль, спрямованих на припинення бойових дій.

«Тому що це не воля Божа, щоб мир був досягнутий таким чином... Через величезну кількість чаклунів, які з'явилися, через велику кількість абортів, які були зроблені, особливо останнім часом. І взагалі, люди по-

чали жити дуже грішно», — підсумував він.

Це не перший випадок, коли представники Російської Православної Церкви пов'язують війну в Україні з абортами.

Відомий прихильник війни протосрей Андрей Ткачов заявив, що росіяни не гідні миру і щастя через їхній «моральний занепад». За його словами, аборти і мастурбація перетворили їх «на розпусників і вбивць».

«Саме через розпусту й відбуваються війни. І ми не матимемо миру, доки не покаємося», — наголосив протоєрей.

У січні Російська Православна

Церква провела загальнонаціональну молитовну кампанію, закликаючи жінок не робити аборти.

«Молімося Господу, щоб наші брати і сестри, охоплені думками про вбивство немовлят, прийшли до тями, щоб вони були визволені від цієї безглуздої темряви, покалися і зрозуміли істину», — йшлося в одній з молитов.

7 січня президент Росії Володимир Путін заявив російським православним вірянам, що його війська виконують «священну місію», і що вони вторглися в Україну «за вказівкою Бога».

RISU

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- НАТО вже цього тижня може ухвалити рішення про початок військової місії Arctic Sentry в Арктичному регіоні, зокрема на території Гренландії. Як повідомляють ЗМІ, ініціатива спрямована на посилення присутності Альянсу в регіоні та зниження напруженості у відносинах між президентом США Дональдом Трампом і європейськими союзниками.
- Президент Франції Емманюель Макрон наголосив, що у справі американського фінансиста Джеффри Епштейна система правосуддя Сполучених Штатів має діяти відповідно до закону та довести розслідування до кінця. Він підкреслив, що саме американські інституції повинні забезпечити неупереджений і прозорий розгляд цієї справи.
- Російські регіони різко підвищують податки для малого бізнесу через дефіцит бюджету.
- Міністерство оборони Польщі представило план створення військового резерву підвищеної готовності, здатного швидко мобілізуватися у разі потреби.
- Кандидат від лівоцентристської Соціалістичної партії Антоніу Жозе Сегуру здобув перемогу на виборах президента Португалії. У другому турі, який відбувся 8 лютого, він випередив кандидата від ультраправої партії Chega! («Досить») Андре Вентуру.
- Ліберально-демократична партія Японії, яку очолює прем'єр-міністр Санае Такаїчі, успішно провела дострокові парламентські вибори 8 лютого 2026 року, здобувши рекордні 316 мандатів у нижній палаті парламенту.
- Литва розпочала збір коштів на підтримку українських військових, плануючи придбати роботизовані системи для захисту та медичної евакуації з поля бою.
- Гераскевич провів тренування на ОІ-2026 у шоломі з загиблими атлетами, яких убили росіяни.
- У Москві порожнє посольство України оштрафували на 5,5 млн рублів за несплату світла.
- Індійські заводи почали уникати російську нафту після угоди із США.
- Військові США затримали ще один танкер російського "тіньового флоту".
- У січні українська армія стабілізувала обстановку на фронті та ефективно знищувала противника, зазначив головнокомандувач ЗСУ.
- Паливна криза на Кубі призвела до проблем у російських туристів. Деяких із них почали переселяти з п'ятизіркових готелів, пояснюючи це ремонтними роботами та проблемами з електропостачанням.
- Російських туристів, які летіли з Москви до Гавани, висадили з літака прямо перед зльотом через проблеми із паливом на Кубі.
- У Міністерстві оборони Польщі представили план створення резерву військовослужбовців підвищеної готовності, який зможе швидко мобілізуватися у разі потреби.
- Фондація Олени Зеленської та чеський Фонд родини Келлнер розпочинають партнерство для допомоги українським дітям і родинам.
- Партія Reform UK та нове покоління французьких ультраправих намагаються дистанціюватися від Кремля на тлі підтримки України європейськими виборцями.
- Експерти вказують на те, що росіяни, вступивши у переговорний процес, лише імітують прагнення до миру. Насправді ж вони готуються до нового наступу.
- Бійці Інтернаціонального батальйону 12-ї бригади Національної гвардії України Азов зачистили від окупантів населений пункт Золотий Колодязь, що у Добропільській громаді Покровського району Донецької області.

Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких
Організацій Канади

Редагує колегія.
Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$90

Canada: \$90

STANDARD MAIL

Канада: \$125

Canada: \$125

США: \$150 USD

USA: \$150 USD

Міжнародні: \$275 USD

International: \$275 USD

Редакція: homin@on.aibn.com. Адміністрація: info@homin.ca

Редакція: Tel. 416-516-2443. • www.homin.ca

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM

вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма

«Пісня України»

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

УКРАЇНА ПОВЕРНУЛА З РОСІЙСЬКОГО ПОЛОНУ 157 ЗАХИСНИКІВ ТА ЦИВІЛЬНИХ

Серед звільнених — оборонці Маріуполя та ЧАЕС, офіцери та рядові, а також українці, яких російські суди незаконно засудили до довічного ув'язнення.

Зустріч визволеих із рідними
Фото: Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими

5 лютого, Україна та Росія провели обмін полоненими. Додому повернулися 157 українців: 150 військовослужбовців та 7 цивільних осіб.

Про це повідомив Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими.

Обмін полоненими 5 лютого - кого вдалося повернути

Серед визволенних — представники майже всіх родів військ: Збройних Сил (ВМС, Сухопутні війська, ТрО, ДШВ, Повітряні Сили), Національної гвардії та Державної прикордонної служби. До списку увійшли як рядовий і сержантський склад, так і офіцери.

Більшість звільнених захисників боронили Україну на найгарячіших напрямках: Луганському, Донецькому, Харківському, Запорізькому, Херсонському, Сумському та Київському.

Вік звільнених героїв коливається від 23 до 63 років. Наразі всі вони направлені на медичне обстеження та реабілітацію.

Раніше спецпредставник президента США Дональда Трампа Стівен Віткофф повідомив, що під час перемовин делегації домовилися про обмін 314 полоненими між російською та

українською сторонами.

2025 рік був рекордним для України за кількістю обміняних військовополонених

За даними українських органів, відповідальних за обмін полоненими, завдяки політичним угодам і постійній координаційній роботі, у 2025 році Україна повернула з російського полону більше людей, ніж у будь-якому попередньому році від початку повномасштабного вторгнення Росії.

Загалом цього року було проведено 10 обмінів полоненими, а також великий обмін, проведений відповідно до перших Стамбульських угод, який тривав три дні поспіль і відбувався у три етапи.

Окрім того, Україна і Росія провели 10 окремих етапів обмінів відповідно до другої серії Стамбульських угод, хоча кількість і приналежність звільнених не розголошувалася.

Загалом, під час 10 підтверджених обмінів і першого Стамбульського обміну Україна повернула 2 310 осіб – 2 080 військовослужбовців, у тому числі одну жінку, і 230 цивільних, серед яких 13 жінок.

Карина Долманжи
Kyiv Post

ЧИ ВИМАГАТИМУТЬ ВІД УКРАЇНИ ВІДДАТИ ТЕРИТОРІЇ: АНАЛІЗ ЗАЯВ ГЕНСЕКА НАТО

Експерт роз'яснив, чому заяви генсека Альянсу не варто сприймати як примус до капітуляції.

Дискусії про те, що Україні, можливо, доведеться пожертвувати частиною своїх територій заради припинення війни з Росією, точаться ще від моменту появи мирних ініціатив президента США Дональда Трампа. Однак Північноатлантичний альянс не чинить тиск на офіційний Київ у цьому питанні.

Таку думку висловив авторитетний військовий аналітик Майкл Кларк для Sky News.

Під час свого візиту до Києва у вівторок генеральний секретар НАТО Марк Рютте зробив заяву, яка викликала чимало запитань у суспільстві. Він наголосив, що припинення конфлікту вимагатиме «складних рішень».

Ця фраза миттєво породила дискусії: чи не є це завуальованим натяком на необхідність виведення українських військ з Донбасу або визнання окупації інших регіонів? Втім, у прямій мові генсека не було жодних конкретних закликів до територіальних поступок.

Чи є тиск на Київ

Кларк відкинув версію про те, що Альянс намагається змусити Україну капітулювати в питанні кордонів.

«Я так не думаю. У заяві Рютте не було нічого, що вказувало б на якесь пом'якшення його лінії», — підкреслив аналітик.

На думку експерта, позиція НАТО залишається незмінною: Альянс продовжує підтримувати суверенітет України, а будь-які інтерпретації слів Рютте як заклик до здавання територій є перебільшенням.

Кларк також пояснив, чому риторика західних лідерів іноді звучить неоднозначно. Він припускає, що навіть якщо існують певні приватні коментарі чи обговорення поступок, українська влада навряд чи сприйме їх як обов'язкові до виконання інструкції.

Єдина логічна причина таких обережних заяв з боку керівництва НАТО, за словами аналітика, полягає в дипломатії. Це може бути спробою продемонструвати лояльність або підтримку американського підходу до мирних переговорів, який просуває команда Дональда Трампа, не змінюючи водночас реальної стратегії підтримки України.

Нагадаємо, під час переговорів в Абу-Дабі Росія висунула вимогу включити до можливого мирного договору міжнародне визнання Донбасу як своєї території. Також сторони обговорюють економічні питання, механізми припинення вогню і подальший контроль за його дотриманням. Офіційних заяв від України та західних партнерів з цього приводу наразі немає.

Дар'я Щербак
ТСН

ВТРАТА КОНТРОЛЮ НАД ЯДЕРНОЮ ЗБРОЄЮ США ТА РФ

США та Росія, що володіють 87% світових запасів боєголовок, більше не мають стримувальних договорів.

Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш виступив із терміною заявою, заклавши Сполучені Штати та Росію невідкладно розпочати переговори щодо укладення нової угоди про контроль над ядерними озброєннями.

Це звернення пролунало на тлі припинення дії Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО-III або New START).

Про це повідомляє агенція Reuters.

Світ вперше за 50 років залишився без ядерних обмежень

Термін дії цієї критично важливої угоди спливає опівночі 4 лютого. До цього моменту документ обмежував кількість стратегічних ядерних боєголовок, які мали право розгортати дві ядерні держави. Тепер же, як наголосив Генсек ООН, склалася безпрецедентна ситуація.

«Вперше за понад півстоліття ми стикаємося зі світом, в якому немає жодних обов'язкових обмежень щодо стратегічних ядерних арсеналів РФ та США – двох держав, які володіють переважною більшістю світових запасів ядерної зброї», — підкреслив Гутерреш.

Очільник ООН застеріг, що втрата досягнень десятиліть дипломатії у сфері контролю над озброєннями «не могла статися в гірший час». За його оцінкою, на сьогодні ризик застосування ядерної зброї сягнув рівня, який є «найвищим за останні десятиліття».

Водночас СНО-III залишався останнім чинним двостороннім договором між Вашингтоном і Москвою, що стримував розростання арсеналів стратегічної зброї – саме тих засобів, які сторони могли б використати для знищення ключових політичних, військових та промислових центрів супротивника.

Масштаб загрози підтверджується статистикою. За оцінками Федерації американських вчених, станом на 2025 рік Росія володіла 5 459 ядерними боєголовками, а США – 5 177 (ці цифри включають і списані, але ще не утилізовані заряди). Сумарно це становить близько 87% усього світового ядерного арсеналу. ...

«Світ зараз очікує, що РФ та США перетворять слова на дії. Я закликаю обидві держави без зволікань повернутися за стіл переговорів і домовитися про нову угоду, яка відновить обмеження, зменшить ризики та зміцнить нашу спільну безпеку», — резюмував Генсек ООН.

Росія заявила, що більше не зв'язана ядерною угодою

З наближенням терміну дії останнього ядерного договору між США і Росією, який спливає опівночі в середу, Росія попередила, що вона «більше не пов'язана» жодними своїми колишніми ядерними зобов'язаннями.

Новий договір СНО підписали в 2010 році тодішні президенти США і Росії Барак Обама і Дмитрій Медведєв. У вересні минулого року, за повідомленнями, російський президент Володівір Путін запропонував продовжити договір, але президент США Дональд Трамп не відповів на цю пропозицію.

Найважливіше положення договору обмежувало для США і Росії кількість розгорнутих стратегічних ядерних боєголовок до 1 550, розгорнутих ракет наземного, повітряного або підводного базування до 700 і пускових установок до 800.

У 2023 році, на знак протесту проти підтримки України тодішнім президентом США Джо Байденом, Москва припинила виконувати вимоги щодо інспекцій, які гарантували, що жодна зі сторін не порушить це зобов'язання.

Тимур Дубовик
Kyiv Post

ЧОГО ЧЕКАЮТЬ ВІД ФЕДОРОВА НА НОВІЙ ПОСАДІ?

Михайло Федоров
Джерело: facebook

Майже місяць Україна та Сили оборони мають нового міністра оборони – 35-річного Михайла Федорова.

Це четвертий очільник МОУ за час повномасштабної війни з Росією. І перший, на кого, враховуючи його блискучі результати в Міністерстві цифрової трансформації, покладені великі сподівання військових, цивільних і особливо президента. Імовірно, навіть занадто високі.

Для цього тексту ми опитали військовослужбовців різних рівнів – від операторів БПЛА лінійних бригад до високопоставлених офіцерів. І були здивовані, наскільки сильно наші співрозмовники, яких за ці роки війни можна було сміливо назвати "військовими атеїстами", вірять у Федорова.

"Якщо Мадяр був надією 2025-го року, то Міша (Федоров – УП) – надія 2026-го. Він космічний чувак. Сподіваюся, у нього все вдасться, і на нас чекають великі зміни", – каже УП не під запис один із офіцерів, що ще донедавна працював із головкомом.

"Українська правда" розповідає, що ми дізналися про Федорова за перший місяць його роботи, чому ставка на Стерненка та "Флеша" (Сергія Бескrestннова) як його радників принаймні зараз виглядає цілком органічною, та які саме зміни чекають на військо.

Настав час Міністерства оборони

Для більшості наших співрозмовників як у військових, так і в політичних колах, заміна міністра оборони на початку 2026 року стала доволі неочікуваною подією.

Мовляв, Денис Шмигаль тільки почав входити в курс справ – і теоретично, мав би впоратися з черговою посадою в уряді. А сам Федоров, хоч останні кілька років і працював переважно на розробку продуктів для фронту, нібито не планував сідати в крісло міністра оборони.

"Усе, що ми зараз маємо на фронті, показує, що ми програємо... Імовірно, президент хоче це переломити. І вірить у Федорова. Я теж дуже сподіваюся на зміни", – обережно ділиться з УП своїми роздумами високопоставлений офіцер із командування одного з корпусів.

"Міша – наша єдина надія. Остання надія", – чи то жартома, чи то серйозно відгукується про призначення Федорова інший офіцер, який нині

працює у сфері "малої ППО".

Наступним спадає на думку запитання: чому в такому разі президент не замінює самого головнокомандувача?

Частина наших співрозмовників переконана, що прагнення Федорова до вимірювання результатів роботи – про що буде трохи нижче, за 2–3 місяці не омине і самого головкома. І вже тоді, за підсумком умовного аудиту, буде прийняте рішення щодо чинного очільника війська.

Інша ж частина – стійко стоїть на позиції, що президент цілком задоволений головнокомандувачем Олександром Сирським, а Федоров лише повинен його підсилити.

Мовляв, попри відчутну втому, головком добре знає поле бою – альтернативної кандидатури, яка б погодилася вивезти на собі військо, поки що немає.

Як на призначення Федорова відреагувала військова верхівка?

"Усе військо можна умовно розділити на прогресивну та консервативну частини, – розповідає УП не під запис один із офіцерів, що працював з головкомом. – Усі прогресивні, молоді – за Мішу..."

Майже місяць тому, 14 січня, Федоров не увійшов, а буквально увірвався у світ Міністерства оборони з доволі видимим бажанням змінити правила його існування. Точніше – правила взаємодії міністерства, з одного боку, та Генштабу, головкома, війська, з іншого.

Федорова точно не влаштовує посада міністра оборони виключно як особи, яка відповідає за закупівлі для армії.

З огляду на амбіції, спроможності та виклики перед державою та військом Федорову об'єктивно цього замало. Він з ходу ставить перед собою стратегічну задачу – вбивати 50 тисяч росіян щомісяця та зробити війну для противника неопосильною.

До того, ж сам президент хоче від нього значно більшого – захистити небо від "Шахедів", "розібратися з питанням бусифікації", зробити контракти для військових дієвими, збільшити постачання дронів в армію.

По суті, вирішити левову частку проблем, з якими до цього ніхто як з міністрів, так і з Генштабу не впорався.

За кілька днів після призначення Федоров зібрав журналістів на закриту зустріч, де майже три години розповідав про свої плани у вже відомій йому сфері – дрони, технології тощо. А також про такі "білі плями", як мобілізація та фортифікації, для вивчення яких йому треба більше даних і часу.

Без жодного перебільшення Федорова можна назвати новопризначеним міністром, який "глибоко в темі" – принаймні у вже відомій для нього сфері.

Він знає глибину кілзони по обидва боки фронту, розуміє, що частина наявної артилерії – через ту ж саму кілзону, часто не дістає до позицій противника, усвідомлює, де Україна має слабкі місця в протидії "Шахе-

дам", та наголошує, що Силам оборони потрібні дешеві ракети.

Водночас Федоров знає, що дратує військових у взаємодії з державою та згладжує ці кути – як, наприклад, із нещодавною автоматизацією розподілу дронів.

Ще на посаді міністра цифрової трансформації він стежив за тим, які військові команди можна посилити – приміром, у сфері зенітних дронів, розповідає УП командир батальйону DarkNode 412-ої бригади "Nemesis" Олександр Ярмач.

"Коли ми навесні 2025-го отримали значний успіх у збитті "Шахедів" зенітними дронами, команда Михайла почала робити все можливе, щоб держава законтрактувала декілька найбільш робочих дронів-перехоплювачів і радарних систем. Консультації відбувалися в будь-яку пору доби, і це була дуже конструктивна робота", – пригадує Ярмач.

"Майже все, про що зараз говорить Федоров, стосується поля бою, а це рівень Генштабу. Але в той же час – а хто сказав, що Міноборони має бути просто закупівельником? Це абсолютно порушена вертикаль.

Має бути так: президент – міністр – Генштаб. Міністр має бути прямим начальником у Генштабу, Генштаб не має бути окремим організмом. Має бути одна вертикаль на все, як, наприклад, у МВС", – вважає нардеп, член безпекового комітету Роман Костенко.

Федоров як у Мінцифри, так і в Міноборони сповідує ідею про те, що всю якість роботи треба вимірювати. Він пропонує ухвалювати 100% рішень на основі даних, ввести чіткий рейтинг командирів, швидше перейти на єдину систему всіх дронівих операцій – Mission Control.

У цьому є величезна перевага, ім'я якій швидкість і прозорість. І в той же час – крихітне застереження від військових, які знають, що на війні не все вимірюється цифрами.

Підрозділи, які лідирують у рейтингу Е-балів – і якими захоплюється Федоров, – не несуть відповідальності за конкретну смугу фронту. Вони часто мають привілей обирати "найжирніші" по "оплаті" Є-балами цілі, ігнорувати суміжників (наприклад, не ділитися стрімами та особливостями застосування зброї), а також наділені пріоритетом на комплектування людьми.

У той час, як механізовані бригади змушені постійно думати, як вихопити в навчальному центрі хоча б пару людей у піхоту.

Ставка на блогерів і волонтерів, які знають військо зсередини

З приходом на посаду Федоров звільнив п'ятьох заступників свого попередника – залишивши переважно військових, зокрема Івана Гаврилюка, Євгена Мойсюка, Юрія Мироненка, покликав за собою частину команди Мінцифри та призначив кількох нових радників.

Найбільшу цікавість і певною мірою острах у частини військових, зокрема з Генштабу, викликали останні. А саме Сергій Стерненко та Сергій Бескrestннов, відомий під псевдонімом "Флеш". Мовляв, є питання до минулого першого та експертності другого. І взагалі – це ж цивільні особи, які в часи великої

Михайло Федоров та Сергій Стерненко
Джерело: facebook

війни не долучилися до війська (цей аргумент був чи не найгучнішим у соцмережах).

Втім, працюючи з 2022-го року на фронті й збираючи інформацію для цього тексту зокрема, ми не наткнулися на жодного військового, який був би незадоволеним співпрацею з фондом "Спільнота Стерненка". З 2022–2023 року він масово постачає у військо FPV-дрони, пізніше – FPV-дрони на оптоволоконні, перехоплювачі для російських розвідувальних "крил" та окремо – перехоплювачі для "Шахедів".

"Стерненко – наш головний спонсор. За повномасштабну війну він закупив для нас 5 тисяч дронів на 146,3 мільйона гривень. За 2025 рік – 1931 дрон на суму 80 мільйонів гривень. Якби не він, ми б не досішли до того рівня, де ми є зараз", – розповідає УП Віктор Печериця, командир батальйону "Signum".

"Signum" став одним із перших підрозділів, який у 2025 році почав збивати "Шахеда" над ЛБЗ українськими недорогими дронами-перехоплювачами – які їм передавав фонд Стерненка.

"Стерненко створив топовий фонд, який завжди постачає якісні дрони та рятує нас, коли маємо дефіцит. А ще його фонд чує військових і дослухається до них", – додає співрозмовник УП в батальйоні БПЛА "Шершні Довбуша" 68-ої окремої егерської бригади.

У короткому коментарі УП Стерненко зазначив, що на посаді радника міністра оборони хоче покращити якість та логістику FPV-дронів, що йдуть у військо за державними контрактами. А також збиратиме від військових фідбек щодо застосування цих дронів.

Сергій "Флеш", голова ГО "Центр радіотехнологій" та відомий мілітарний блогер, що пише про зв'язок, РЕБ, РЕР, а також досліджує зразки озброєння росіян, у команді Федорова матиме доволі широкий спектр задач.

➔ Закінчення на стор. 7

Сергій "Флеш"
Джерело: facebook

Триматиме зв'язок із військовими, формуватиме технічні потреби війська, вивчатиме досвід противника, пропонуватиме дії на його випередження тощо.

"Моя задача – передбачати майбутнє, перестати грати в доганялки. Коли ми пів року працювали над зенітними дронами, росіяни вже думали, що з ними робити. Як тільки противник не зможе літати зенітними "Шахедами", він почне літати реактивною мініракетною "Герань-5" на швидкості 500–600 кілометрів на годину. Поки що вони літають звичайними "Шахедами" на швидкості 200 км/год, реактивними – 300 км/год. Ми вже зараз повинні до цього готуватися", – розповідає УП про свою роль у команді Федорова Флеш.

На запитання, чому Флеш вирішив погодитися на роботу з Федоровим, той відповідає, що повірив, "що в нас щось зміниться":

"Усі попередні міністри знали про моє існування – про все, що я пишу, але їм усім було байдуже. А Федоров сказав: "Я тебе читаю, я знаю, що про тебе кажуть люди, ти потрібен мені в команді, я готовий дати тобі карт-бланш". Тепер я можу звертатися в будь-яку структуру".

Чого від Федорова очікують військові

Як сказав УП начальник штабу одного з корпусів: "Найкраще, що може зробити Федоров зараз, так це оточити себе військовими". Маючи на увазі, що військовим на цьому етапі війни надважливо бути почутими державою, а міністру оборони – зрозуміти людей, для яких він працюватиме (а не лише оцінювати їхні результати за Є-балами).

Усі вимірювані сподівання, які ми чули від наших співрозмовників, можна об'єднати в три групи: стратегія, технології та цифровізація, люди.

Досвідчені корпусні офіцери, з якими спілкувалася УП, наполягали, що Силам оборони негайно потрібна воєнна стратегія. Окрім того, що її треба сформувавши станом на 2026 рік, її ще й треба адаптувати до майбутніх викликів, зокрема демографічних.

Україна як воююча держава скоро наблизиться до точки, у якій слова "на фронті немає людей" перестануть бути метафорою.

Ніхто з наших співрозмовників не

покладається на переговори з Росією за посередництва США та не розраховує на завершення чи призупинення війни в цьому чи наступному році. Як і не очікує, що Росія обмежиться захопленням Донеччини.

"Нам треба визначити, за що ми точно маємо боротися, щоб не втрачати ресурс даремно. Також треба адекватно оцінити спроможності Сил безпілотних систем – що ми можемо, а що не можемо робити дронами. **Можливо, є сенс у тому, щоб відійти на 1,5-3 км від переднього краю та озброїти піхоту найпростішими дронами. Тоді контролю над ЛБЗ (лінією бойового зіткнення) буде більше", – ділиться з УП один із корпусних офіцерів.**

"У нашій стратегії перемоги має бути конкретно визначено, у який спосіб, якими силами й засобами і де ми маємо зупинити ворога", – додає Олександр Ярмач з бригади "Nemesis".

Військовослужбовці з більш технологічних підрозділів, з якими спілкувалася УП, чекають від нового міністра такого:

– постачання дронів, які літатимуть одразу "з коробки", тобто не потребуватимуть допрацювань у майстернях підрозділів;

– можливості замовити й оперативно отримати НРК, які мають перейти з категорії "ексклюзиву в топових підрозділах" до "розхідників", як звичайні FPV-дрони;

– цифровізації більшості паперових процесів.

"Зараз більшість дронів закуповує АОЗ – і не секрет, що вони можуть бути неефективними. Меншість ми замовляємо самі через проєкт Федорова Brave1 (за зароблені Є-бали – УП). Якби нам дозволили більше самим замовляти дрони та НРК через Brave1, то, по-перше, ми були б в плюсі, а по-друге, Міноборони побачило б, які виробники насправді користуються попитом, а які є продуктом договорняків та відкатів", – пояснює УП згаданий вище пілот FPV з 68-ої бригади.

У той же час комбриги лінійних підрозділів та офіцери, які дотикаються безпосередньо до особового складу, переконані, що проблемою номер один є неякісна мобілізація та ганебне грошове забезпечення військових. Особливо тих, хто працює на відтяжці від фронту та в тилу.

Попри відчутний технічний прогрес, Україна не воює й найближчим часом не воюватиме виключно дронами. Війську потрібні люди.

"Ми відкотили штаби через розширення кілзони, я зараз маю заплатити людині, яка працює в мене на штабі, 20 тисяч. Як за ці гроші можна прожити? Щоб платити хоча б якісь пристойні гроші, я маю створити "ліву БРку" (бойове розпорядження, за яким визначається сума виплати – УП), чи як?" – обурюється в розмові з УП корпусний офіцер, що нині працює на Донеччині.

"Усі вже забули про якийсь хоча б мінімальний соціальний пакет для військовослужбовця", – додає командир бригади, яка стоїть за Покровськом.

До невимірюваних очікувань вій-

ськових від Федорова, з якими ми зіткнулися, можна зарахувати справедливість – хоч вона, об'єктивно, навряд залежить лише від нього. Ідеться про чесну мобілізацію та чіткі терміни служби.

Продовження еволюції військової верхівки

Чи потягне за собою призначення Федорова зміни у військовому керівництві держави?

Так. З огляду як на плани нового міністра, так і на його амбіції (у найкращому значенні цього слова), можна впевнено сказати, що Федоров просуватиме нових людей у військову вертикаль.

І, з великою ймовірністю, має на це доволі широкий мандат від президента.

Федоров став першим міністром оборони, якому за тиждень після призначення вдалося ввести в такий закритий організм, як Командування Повітряних сил, посаду нового, четвертого, заступника командувача. Умовно "заступника з малої ППО". А також "призначити" на цю посаду абсолютно позасистемну людину.

Ідеться про Павла Єлізарова, більш відомого як "Лазар". До повномасштабної війни – бізнесмена та продюсера ток-шоу Савіка Шустера, з 2022-го року – засновника, командира та спонсора окремого загону спецпризначення НГУ "Lasar's group".

У Повітряних силах Єлізаров буде відповідати за "мале ППО" – роботу дронів-перехоплювачів, мобільних вогневих груп тощо. По суті всім тим, на що Повітряні сили не надто вже й претендують.

"Ми все ж більше опікуємося питаннями стратегічного захисту. Може, воно й добре, що призначили когось нового (на гілку "малої ППО" – УП)", – ділиться з УП роздумами один зі співрозмовників, дотичних до командування Повітряних сил.

Літаки, зенітно-ракетні установки та все, що стосується "класичної авіації", наразі залишається за командувачем ПС Анатолієм Кривоножком.

За чотири роки великої війни Єлізаров зробив фантастичний, за армійськими мірками, кар'єрний стрибок – від солдата до полковника. У мирний час на таке зростання, за найсприятливіших обставин, треба щонайменше років 15.

Але цьому є принаймні часткове пояснення – велика війна та велика ефективність.

"Lasar's group" – один із найрезультативніших підрозділів БПЛА в Силах оборони. За час повномасштабної війни "Lasar's group", як писав український Forbes, знищив російської техніки на понад 12 мільярдів доларів – це приблизно 7% від бюджету Росії на армію в 2026 році. А за підсумками 2025-го року "Lasar's group" увійшов у ТОП-10 підрозділів за кількістю зароблених Є-балів.

По суті, призначення Єлізарова є продовженням еволюції військової верхівки, за якої на топові посади в армії приходять ефективні командири.

"Лазар" взаємодіяв з Мішою (Фе-

доровим – УП) з перших днів. Він не просто був ідеологом Сил безпілотних систем, він цю ідею взяв, оформив, зробив. Це Паша додумався до старлінкколотів (великі дрони, які літають на супутниковому зв'язку – УП), а потім на їхній базі зробили українські дрони Nemesis. Це Пашині хлопці палили російські колони техніки", – розповідає УП один із офіцерів, що вже довгий час працює з темою БПЛА та протидії "Шахедам".

Єдиний нюанс – "Lasar's group" ніколи не працював як підрозділ "малої ППО", тобто не збивав "Шахеда", якими тепер буде опікуватися сам Лазар.

Першість у збитті російських "Шахедів" дронами-перехоплювачами тримають 412-та бригада безпілотних систем "Nemesis", 414-та бригада "Птахи Мадяра" та СБУ-шна "Альфа".

"Лазарю насправді не треба ж самому збивати ті "Шахеда", йому треба організувати роботу – вибудувати ешелоновану оборону, а це він уміє. Він чудовий менеджер", – розповідає УП згаданий вище офіцер.

"Я ставлюся позитивно (до призначення Лазаря – УП) і максимально готовий йому сприяти. Перед ним стоїть дуже складна задача – 1400 кілометрів повітряного простору, який треба повністю та комплексно закрити. Таких систем і рубежів поки що не існує у світі, до того ж ми маємо мало часу", – додає Ярмач з 412-ої бригади.

Під Єлізаровим у Повітряних силах формується ціле окреме командування "малої ППО". Очілником цього командування став полковник Євгеній Хлебніков.

Інфопривід про призначення Хлебнікова в командування Повітряних сил – єдиний, який про нього в принципі можна науглуги. З безпекових міркувань, як пояснюють УП в Міноборони, інформації про нього мінімум.

З того, що можна розголошувати публічно: Хлебніков воював за Донецький аеропорт, з 2018 працював у Генштабі, на початку 2022-го керував підрозділами, які "Байрактарами" палили росіян на Київщині та Чернігівщині, влітку того ж року брав участь у плануванні та проведенні операції зі звільнення Зміїного.

***

Щоб виконати поставлені президентом задачі – "закрити небо", покращити процес мобілізації, відсіяти неефективних виробників дронів тощо, Федорову доведеться ухвалити з добрий десяток непопулярних рішень.

А також пройти кілька раундів зіткнень з військовою вертикаллю й, зокрема, Генштабом, який, з високою ймовірністю, буде противитися втручанням у свою роботу.

Та все ж, навіть найзапекліші противники змін будуть раді, якщо у Федорова вийде. Технічно переломити Росію й дати можливість Україні протриматися довше. Хоча б на один день.

Ольга Кириленко, УП

ДЕКОЛОНІЗАЦІЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

У Києві, в приміщенні Медіацентру ДП «ГДП», відбувся «круглий стіл» «Деколонізація російської імперії через визволення поневоєних народів».

Організаторами події виступили Антиімперський Блок Народів, ГО «Український центр миробудівництва», ДП «ГДП». Участь у заході взяли представники іноземного дипломатичного корпусу, органи державної влади України, українських наукових інституцій і медіа.

Модерував засідання «круглого столу» виконавчий директор Антиімперського Блоку Народів Олег Вітвіцький, який у вступному слові актуалізував тему дискусії.

Спікерами заходу у форматі онлайн та офлайн стали народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова, заступник голови Тимчасової спеціальної комісії з питань розробки державної політики щодо поневоєних народів Ярослав Юрчишин, президент Антиімперського Блоку Народів, народний депутат України VII та VIII скликань Олег Медуниця, голова правління ГО Декolonізація Валерій Пекар, ректор «Університету Вільних Народів» Леонтій Шипілов, заступник голови Конгресу ойрат-калмицького народу Володимир Довданов, експерт з конституційного права Андрій Магера, керівниця Комітету Незалежності Татарстану Аїда Абдрахманова та інші.

У своєму виступі Ярослав Юрчишин розповів про стан і перспективи політики України щодо підтримки поневоєних народів у складі російської федерації. Він наголосив, що профільний законопроект уже підготовлено й він має підтримку головних інституцій, однак його ухвалення заблоковане з політичних причин. Спікер підкреслив важливість міжнародного визнання права поневоєних народів на самовизначення як умови довготривалого миру в регіоні, наголосив на ролі України як партнера й адвоката цих народів, а також зауважив потребу покращувати координацію між державними органами, громадянським суспільством і міжнародними партнерами. «Наша перемога стосується не лише України, а й розбудови демократичного цивілізованого світу навколо нас. Результати соціологічного опитування показують, що переважна більшість українського суспільства вбачає в поневоєних народах пар-

«Круглий стіл»
«Деколонізація російської імперії»

тнерів у питанні, власне, зміни устрою російської федерації. Водночас, розуміємо, скільки травм і скільки болю є у відносинах між нашими народами через московську агресію і московську імперську політику», – наголосив Ярослав Юрчишин.

«АБН має багатолітній досвід співпраці з національно-визвольними рухами поневоєних народів та боротьби проти московської імперії.

Олег Медуниця
Президент Антиімперського Блоку Народів

На сьогодні ми реалізуємо цей досвід на громадсько-політичному, інформаційному, освітньому, правозахисному та міжнародному рівнях. Ми вбачаємо своє завдання в тому, щоб деколонізація, деімперіалізація російської федерації була не просто розмовою тут, в Україні, а стала світовим політичним трендом. Московський імперіалізм нікуди не подівся і його можна перемогти лише зруйнувавши багатівкову «тюрму народів». Тож ми маємо говорити і переконувати світових політиків у тому, що треба змінювати підходи до росії. Зрештою, ми були свідками розпаду ССРСР і віримо, що так само розпадеться і російська федерація», – зазначив у своєму виступі президент Антиімперського Блоку Народів Олег Медуниця.

У своїй доповіді Леонтій Шипілов підкреслив потенціал України як інтелектуального й організаційного осередку визвольних процесів для поневоєних народів. Експерт також зазначив, що деколонізація росії потребує комплексного підходу, де Ук-

раїна має стати не лише прикладом, а й центром підтримки та ухвалення рішень. Леонтій Шипілов акцентував на важливості передання активістам визвольних рухів поневоєних народів українського історичного й сучасного досвіду державотворення, розвитку антиколоніальних студій, міжнародно-правової експертності, стратегічного планування, інформаційної й безпекової

Олег Вітвіцький
Віце-Президент, виконавчий директор АБН

роботи.

Валерій Пекар наголосив, що справжня перемога України – це довготривала безпека, якої неможливо досягнути без деколонізації росії. Аналітик заперечив міф про її демократизацію, назвав «москвоцентричне» мислення пасткою для Заходу й обґрунтував керовану дезінтеграцію імперії як найбільш реалістичний і безпечний сценарій: «Ми прекрасно розуміємо, що війна не завершиться зі смертю путіна чи після припинення вогню, чи після якогось замирення... А замирення – тільки перехід до ведення війни іншими за-

собами. І перемога – це коли Україна буде надовго в безпеці», – підсумував Валерій Пекар.

Представник ойрат-калмицького народу Володимир Довданов акцентував на тому, що росія, попри зміну назви, завжди залишається імперією: «Російська імперія – це класична колоніальна система, яка утримує наші народи силою, репресіями й тотальним контролем. Політичне безправ'я, економічний грабіж регіонів і насильницька русифікація – не побічні ефекти, а суть імперської моделі. Війна проти України – не випадковість, а логічне продовження цієї політики й водночас каталізатор розпаду імперського центру», – зазначив заступник голови Конгресу ойрат-калмицького народу.

У своїй доповіді лідерка Комітету Незалежності Татарстану та віце-президент Антиімперського Блоку Народів Аїда Абдрахманова наголосила, що репресії кремля самі руйнують імперські міфи, а Україна є ключовим союзником і прикладом можливості виходу з імперії. Також вона відзначила важливість ухвалення української державної політики щодо поневоєних народів і системної роботи з діаспорами за умов обмежених ресурсів. «Насамперед, Україна – це наочний доказ того, що росія як імперія не є ані вічною, ані непереможною. Для поневоєних народів росії Україна стає точкою опори, орієнтиром і моральним імперативом, який показує, що вихід з імперської системи можливий», – вважає Аїда Абдрахманова.

Андрій Магера розглянув перспективи набуття незалежності суб'єктами російської федерації крізь призму конституційного та міжнародного права, наголосивши, що сучасна рф сформувалася не як абстрактна «конституційна федерація», а на основі конкретних політико-правових домовленостей початку 1990-х років.

У своїй доповіді експерт аналітичного центру «Об'єднана Україна Дмитро Левусь» розповів про неоднорідність внутрішнього запиту поневоєних росією народів до здобуття незалежності й приховану протидію суб'єктивності цих народів з боку російської федерації, зокрема й через імітацію опозиційної боротьби. «Це намагання росіян зробити так, щоб національно-визвольні рухи часто сприймали бутафорськими, применшували їхнє значення, але все одно в контексті великої Росії», – зауважив експерт.

«Право працює тільки там, де є сила. І завдання України як держави українського народу – це створення таких передумов у поневоєних народів Московії, щоб вони мали можливість побудувати державу», – зазначив у своєму виступі журналіст Назар Мухачов і підкреслив, що саме нарощування цієї сили є вирішальним завданням у боротьбі за самовизначення.

До активної дискусії прилучилися фахівці з конституційного та міжнародного права, стратегічних досліджень, деколонізації, інформаційної політики та миробудівництва.

Доктор юридичних наук, професор, віцепрезидент Асоціації народних депутатів України Василь Костицький у своєму виступі акцентував увагу учасників заходу на історичному досвіді українського національно-визвольного руху та наголосив на тягlostі ідеї незалежної державності та відповідальності політичної й інтелектуальної еліти за її збереження і розвиток. Окремо пан Костицький зазначив про роль України як можливого інтелектуального центру, здатного допомагати поневоєним народам у формуванні власної державницької ідеї.

У свою чергу, голова правління ГО «Центр стратегічних досліджень» Денис Бордіян додав: «Ситуація, яка зараз розвивається навколо росії, є, мабуть, найсприятливішою для того, щоби поневоєні народи мали можливість заявити про свою незалежність і перейти до рішучих дій». Денис Бордіян провів історичну паралель із 1917 роком, зазначивши, що саме в періоді імперської кризи народи отримують шанс на незалежність та окресливши роль України як прикладу успішного спротиву та ключового чинника посилення антиімперських рухів.

Учасники засідання

Медіацентр «ГДП»

ШКОЛЯРІ ПЛЕТУТЬ ВУЗЛИКИ НЕЗЛАМНОЇ НАДІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ

Незламні малі серця.

Учні школи слухають гутірку про маскувальні сітки.

Початок праці.

У суботу, 31 січня 2026 року, у Школі Української Спадщини ім. Юрія Липи в Торонто відбулася особлива подія — гутірка та практичне заняття, організовані членами Ради директорів Фондації Будучність (BCU Foundation).

Тетяна Бідяк та Надя Герелюк разом із координаторкою зв'язків з громадськістю BCU Financial Анею Яциняк провели захопливу гутірку з виготовлення маскувальних сіток — важливого обладнання, яке українські захисники використовують для маскуванню особового складу, військової техніки та позицій від ворожого спостережен-

ня. Учні дізналися про тактичне значення маскувальних сіток і про те, як камуфляж допомагає військовим зливатися з природним оточенням, уникати виявлення дронами, оптичними приладами та сенсорами. Правильне застосування таких сіток затримує виявлення ворогом, знижує точність обстрілів та

дає військовим важливу психологічну перевагу.

Після теоретичної частини школярі перейшли до практики: кожен міг власноруч виготовити сітку, прив'язуючи камуфляжні стрічки до основи. Кожна прив'язана стрічка символізувала жертву в один долар, а разом вони утворювали мережу підтримки, яка росте з кожним вузликом. Простий жест перетворювався на потужний символ солідарності з Україною та її захисниками.

Завершена маскувальна сітка буде представлена 21 лю-

того 2026 року на благодійному заході Фондації Будучність «Resilient Hearts – Незламні Серця» в Old Mill. Кошти, зібрані в рамках шкільної ініціативи, підуть на придбання додаткових маскувальних сіток, а всі надходження з основного заходу підтримають дитячу лікарню у місті Дніпро.

«Ця ініціатива — більше, ніж збір коштів. Це урок емпатії, відповідальності та єдності», — зазначила Тетяна Бідяк. «Виготовлення маскувальних сіток показує нашим учням: коли ми діємо

разом, навіть найменший внесок може змінити життя далеко за межами стін нашого класу», — додала Оксана Сидорчук, директорка Школи Української Спадщини ім. Юрія Липи.

Фондація Будучність запрошує всіх приєднатися до цієї ініціативи: зробити внесок у виготовлення сіток, відвідати подію «Resilient Hearts – Незламні Серця» або підтримати дитячу лікарню у Дніпрі. Кожен вузлик — це крок до підтримки та надії для України.

Надя Герелюк

Діти мали можливість доторкнутися до матеріалів.

Плетіння сіток.

Аня Яциняк, Оксана Сидорчук, Стефко Остафійчук, Тетяна Бідяк, Сергій Козак, Надя Герелюк.

Ucrainica Research Institute

Invites you to attend a lecture

We've Lost the Fight Against Disinformation.

What Do We Do Now?

Thursday, February 19, 2026 7:00 pm
Westminster room – Old Mill Toronto, 21 Old Mill Road

Justin Ling is an award-winning investigative journalist who covers national security, politics, and plenty of other things. He is a staff columnist at the Toronto Star and a contributor to Foreign Policy and WIRED. He has covered the war against Ukraine and the threat of Russian disinformation for the past decade. His newsletter, *Bug-eyed and Shameless*, focuses on information warfare.

Justin Ling

ЖИТТЯ З МІСІЄЮ

Учасники Конгресу Українських Націоналістів (28. 1. – 3. 2. 1929)

Поразка Визвольних змагань після розпаду російської імперії викликала дискусії в середовищі борців за свободу: чому так сталося, хто винен і що робити далі?

Чи забракло воєнної сили, щоб втримати державу? І так, і ні. Під українськими прапорами на момент розпаду імперії було військових частин чисельністю до двох мільйонів людей. Але коли справа дійшла до організації держави та захисту її від агресора, виявилось, що підіймати прапор – це одне, а йти воювати проти ворога – зовсім інше. Більшість українців не розуміли, навіщо їм ця держава, а багато хто взагалі вважав владу в Києві своїм ворогом. Були війська отаманів, але для них Україна обмежувалася знайомими старими адміністративними територіями. Отак і виявилось, що мільйони під прапорами – це одне, а організоване військо – це зовсім інше.

Виявилось, що мрійники у Центральній Раді ані не розуміли реалій визвольної боротьби, ані не мали ніяких здібностей до державного будівництва. Ба більше, вони не розуміли, хто в них союзник, а хто ворог, і лише агресія большевиків показала їм, хто є ворогом держави, яку історія дала їм очолити.

І коли поразка стала остаточно зрозумілою, прийшов час думати, що робити далі.

Визвольний процес минулого століття ми пов'язуємо з особою Євгена Коновальця, і поки що історичні дослідження інших кандидатів на організатора цього процесу не запропонували. Саме він був ініціатором створення Української Визвольної Організації, він же змінив акценти діяльності цієї структури з суто військових на виховні та пропагандивні. Завдяки його розумінню важливості ідеології саме Дмитро Донцов став редактором Літературно-Наукового Вісника, а сам Вісник отримав фінансування для виходу в світ. Відновлення Пласту та виховання молодого покоління ветеранами, які не зреклися ідеї боротьби за державу, стало ще одним фак-

тором формування визвольного процесу.

Коли молоде покоління почало вчитись в університетах, ідеологія стала для нього важливою, і тут властивість Донцова підкидати ідеї для ідеологічних дискусій виявилась дуже цінною. Молодь справедливо вважала, що боротьба, яка чекає націю попереду – це вже справа нового покоління, а тому ідеологічне обґрунтування цієї боротьби – це їхня справа, так само, як і організаційні способи боротьби. Тому, хоч об'єднання націоналістичних організацій в ОУН відбулося за переважної більшості ветеранів, практика боротьби швидко показала, що реальні дії вчиняють, і будуть чинити, молоді.

Центральною точкою ідеології ОУН молоді борці зробили зміст життя члена Організації. Не просто бажання боротись за державу, в саме зміст життя. Бажаючих боротись за Україну було, є, і буде багато. Поборолись, втомились, і відійшли. Потім знову поборемось. Ідея ОУН як визвольного ордену ставить питання інакше: я живу для визволення України. Я готовий щоденно робити справи для визволення України. Я роблю ці справи, не розраховуючи ні на славу, ні на заплату. А якщо для справи треба буде віддати Україні своє життя, то що ж, гідно віддам. Україна стає змістом життя, місією, яку член Організації зобов'язався виконувати з моменту присяги.

Зрозуміло, що таким вимогам відповідає зовсім небагато людей. Хтось, справді будучи патріотом, хоче слави борця за Україну. І якщо бачить, що Організація цієї слави не обіцяє, та й не дає, розчаровується і відходить вбік. Хтось, теж будучи патріотом, прагне влади, а її ж треба завоювати кров'ю кращих синів і дочок нації. І відступає там, де треба виконувати небезпечні чини. Щоб відповідати вимогам ОУН потрібно мати абсолютну віру в тому, що сенс життя для України – правильний, що пристрасть свого життя нації – це єди-

ний правильний зміст життя. Треба бути ідеалістом, бо, врешті, вся ідеологія ОУН – ідеалістична.

Якщо дивитися на історію боротьби ОУН в минулому столітті через фільтр місії життя члена ОУН, багато речей стають логічними і зрозумілими. Акт 30 червня мав мало шансів бути прийнятим гітлерівською Німеч-

чиною. Але ж якщо нація не заявляє свого права на державність, то вона його і не отримає. Якщо немає Героїв боротися за права нації в безнадійній ситуації, то їх може не виявитись, коли ситуація буде виграшною, але програш організують любителі “порешать”. Коли ми аналізуємо поведінку Бандери і Стецька на допитах в гестапо у 1941 році, то мусимо починати з місії життя члена ОУН. Нема в цій місії варіанту пом'янути державність нації на особисту вигоду. Але рішення проголошувати відновлення Державності приймали не Бандера зі Стецьком – це колективне рішення провідної верстви ОУН. Вони всі знали, що за нього доведеться платити власною кров'ю. Їх місія життя не припускала іншого рішення. Вони за нього загинули. Але створили нематеріальний фактор, який зберіг прагнення нації до свободи. І який працює досі, в умовах тяжкої війни, незважаючи на засилення у владних структурах рещал, для яких Україна є цінним активом, про який “можна домовитися”.

ОУН є незрозумілою для людей з матеріалістичним мисленням. Щось потужне, яке вчинило неймовірні речі, якщо думати категоріями “реальної політики”. І в той же час щось таке, чого не можна помацати. Для матеріяліста це “магія”, або, коли хочеться применшити, то “фанатизм”. Насправді – це матеріялізація віри. Це втілення в життя того, у що пасіонарії вірять і готові за це присвячувати своє життя. Це суспільна сила націоналізму, якої бояться ті, хто буде свій добробут на поневоленні народів. ОУН своєю діяльністю предметно показала, як вивільнити цю величезну суспільну силу: організувати до спільної праці людей, готових жити з місією заради своєї нації. Організувати не заради бабла, слави чи влади, а заради ідеї. Це дуже нецікаво для матеріялістів-шкурників. Але це перемагає. Треба лише критичну масу ідеалістів з місією.

Ярослав Сватко

РОСІЯ ВЕРБУЄ ДЛЯ ДИВЕРСІЙ ЛЮДЕЙ З КРИМІНАЛЬНИМ МИНУЛИМ

Начальник Служби державної безпеки (СДБ) Латвії Нормундс Межвієтс розповів, що Росія намагається вербувати для організації диверсій осіб, пов'язаних із кримінальним середовищем.

Деталі: Межвієтс розповів, що основною метою російських спецслужб є військові об'єкти та критично важливі об'єкти інфраструктури.

“Минулого року на території нашої країни сталося кілька інцидентів, які ми зараз розслідуємо і в яких не виключаємо зв'язок з виконанням завдань, даних російськими спецслужбами. Жоден з цих інцидентів не завдав істотної шкоди інтересам національної безпеки Латвії”, – сказав він.

Він також поінформував, що минулого року було викрито групу, яка в 2023 році підпалила фірму, що виконувала оборонний проєкт.

Ті самі люди планували палити вантажівки з українськими номерами на території об'єкта критичної інфраструктури. Вони склали список потенційних цілей для диверсій – меморіали, об'єкти електропостачання, склади з легкозаймистими товарами і військові об'єкти.

За словами Межвієца, Росія вербує осіб, пов'язаних з кримінальним середовищем, – людей, які займалися незаконною діяльністю і сиділи у в'язниці.

“Крім того, ці люди пов'язані певними кримінальними корпоративними зв'язками, якщо хочете. У них широке коло контактів і знайомих зі схожими інтересами. Тому, завербувавши одну таку людину, є широкі можливості для того, щоб на неї спиратися і залучити до подібної діяльності ряд інших людей, з якими вона знайома”, – додав глава латвійської спецслужби.

Колишні ув'язнені та наркозалежні займаються збором інформації та організацією диверсій за гроші, але є й ті, хто добровільно надає інформацію з ідеологічних мотивів, вказав він.

Наразі під вартою перебувають чотири особи, затримані на початку цього року. Троє з них – громадяни Латвії, один – негромадянин Латвії. Ці чотири особи підозрюються в шпигунстві.

У полі зору СДБ перебувають ще кілька осіб, підозрюваних у причетності до подібної діяльності, тому Межвієц не виключає, що в майбутньому кількість затриманих може збільшитися.

“Уже кілька років ми бачимо досить відчайдушні спроби російської сторони створити тут групи нових лідерів, молодих людей, освічених, які могли б у подальшому очолити ці так звані організації співвітчизників, координувати організації російськомовного населення для досягнення російських цілей”, – додав глава СДБ.

Нещодавно СДБ попередила, що рівень агресивності Росії цього року залишиться високим із тенденцією до зростання.

Крім того, Бюро з захисту конституції Латвії опублікувало звіт, в якому йшлося, що Росія наразі не створює Латвії прямої військової загрози, проте низка ознак вказує на потенційні плани в довгостроковій перспективі.

Коментуючи цей звіт, латвійський президент Едгарс Рінкевич заявив, що в Латвії немає потреби в якихось особливих додаткових заходах безпеки.

Джерело: заява голови латвійської спецслужби, яку наводить Delfi, «Європейська правда»

ONE UNITED FUNDRAISER: WE DID NOT CHOOSE FATE, IT CHOSE US

Edmonton, Alberta was the site of one of eight North American cities to host a community fundraising event One United Fundraiser (Єдинокі збір)-2026 North American Tour, on January 28, 2026. This fundraising campaign was launched by the Serhiy Prytula Charity Foundation, the Ukrainian World Congress and the 412th Brigade “Nemesis” of the Unmanned Systems Forces of the Armed Forces of Ukraine. Several hundred people attended this event held at the Ukrainian Youth Unity Complex. This was Ukraine’s largest fundraising campaign with the very important goal of raising money to support frontline defenders and to protect civilians and critical infrastructure from mass Shahed drone attacks.

The goal of the One United Fundraiser campaign was to raise 1 billion Ukrainian hryvnia (UAH), or approximately \$23–24 million USD, (based on current exchange rates), to finance smart drone interceptor systems and other critical equipment that save lives, protect cities, and help keep Ukraine’s energy and civilian infrastructure operational. Nearly 198 million UAH (approximately \$4.5–4.7 million USD) was already raised in Ukraine. North American communities were called on to help reach this extremely crucial goal.

Olesia Luciw-Andryjowycz, National President of the League of Ukrainian Canadian

Lida Migus, moderator, Serhiy Prytula, Lieutenant Yarmak

Women opened the event and called for a moment of silence to honour those who have paid the ultimate price in the defence of Ukraine. She noted, that as with most fundraising events, support and sponsorships by community organizations and business is essential. The One United Fundraiser campaign received broad support from Ukrainian Canadian businesses and included: Presenting sponsor MEEST. Gold sponsors were Ukrainian Credit Union, Ltd., ICS Facility Services, The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank. Silver sponsors included Rodan Energy Solutions, Blue Tactical LLC, BCU Financial Group, and local partners and organizers, included the Ukrainian World Congress, the Ukrainian Canadian Congress-Alberta Provincial Council, the Edmonton Branch of Ukrainian Canadian Congress, the Ed-

monton branches of the Ukrainian Youth Association “CYM,” the League of Ukrainian Canadians and the League of Ukrainian Canadian Women as well as the Ukrainian Youth Unity Complex.

Luciw-Andryjowycz also underlined the exceptional support by the Myhal Family Foundation and its founders George and Rayla Myhal, who will match dollar for dollar all donations gathered during this tour through Canada and the U.S. up to \$500,000. Additionally, many volunteers gave generously of their time and helped in numerous ways. A special thank you went out to Taras Zakordonski who looked after the audio-video matters and to photographer Yaroslav Petriw for creating a photo record of the event. A short video presentation showing the work being done on the ground in Ukraine followed.

Two very special guests, speakers for the One United Fundraiser, were the highlights of the evening. Serhiy Prytula and Senior Lieutenant Oleksandr Yarmak of the Armed Forces of Ukraine (AFU).

Serhiy Prytula is a Ukrainian public and political figure who was a popular TV presenter and actor. After the Russian invasion of Ukraine, he founded the Serhiy Prytula Charity Foundation that focuses on raising funds for the needs of the Armed Forces of Ukraine. This foundation has become one of the most influential volunteer initiatives in Ukraine. Since the early days of the war, Prytula, has led large scale fundraising efforts and coordinates aid for the AFU providing critically important equipment including drones, transportation, communication tools and the like.

The second speaker, Senior Lieutenant Oleksandr Yarmak is a well-known, successful Ukrainian musician who performs and creates in the pop and rap genre. As noted by The Independent on February 8, 2025, “He is also a chart-topping artist who has used his years fighting on the front-line, turning his experiences into rap songs that have become national war chants.” Oleksandr joined the Territorial Defense Forces that are part of the AFU in 2022 after the full-scale invasion of Ukraine. He progressed to command a front-

line drone unit, currently serving as the commander of the Darknode battalion within the 412th “NEMESIS” Brigade. Yarmak and his colleagues work to develop and test new technologies. He heads research and development in Ukraine’s drone warfare inventing ever more ingenious ways to use the new technologies in the most effective and cost-efficient manner possible. He is fully involved in defending Ukraine’s airspace and protecting civilian infrastructure and frontline units.

Serhiy Prytula showed an informative power point presentation that quantified and demonstrated the many tasks done on the ground in Ukraine by the Foundation. This overview documents the dynamic, wide-ranging and exemplary work of the Foundation and its countless volunteers.

The moderator for the evening, introduced by Luciw-Andryjowycz was Lydia Migus, President of the Ukrainian Canadian Congress-Alberta Provincial Council who started the conversation with questions for the guests.

Oleksandr, until 2022, you were a well-known Ukrainian musician and after February 2022, as a soldier, then commander of the 412th Brigade “Nemesis.” What made you leave the cultural front and take up arms?

➔ One... page 2 UE

FIRST ANNUAL UKRAINIAN COMMUNITY NIGHT AT SCOTIABANK ARENA

On Thursday, February 5, 2026, the Ukrainian community came together for a historic and inspiring evening at Scotiabank Arena for the First Annual Ukrainian Community Night, held during the Toronto Raptors vs. Chicago Bulls game. The event marked a powerful celebration of culture, unity, and community pride in one of Canada’s most iconic sporting venues.

The evening began with an exclusive pre-game experience, where community members gathered early to connect, celebrate, and share in a sense of collective identity. The Ukrainian group was also given a special opportunity to participate in a pre-game shootaround, creating an unforgettable and unique experience for attendees. The arena was filled with many attendees proudly wearing traditional vyshyvanky, carrying Ukrainian flags, and holding handmade poster boards. Many participants also

Young members of the Ukrainian community during the Toronto Raptors vs. Chicago Bulls.

wore red and black in support of the Toronto Raptors, blending community pride with team spirit. The atmosphere was one of joy, resilience, and solidarity.

Families, youth and supporters filled the stands, creating a vibrant and visible

Orest Lutsyk, student from Nova Shkola, during the pre-game experience at the First Annual Ukrainian Community Night.

presence that highlighted the strength and unity of the Ukrainian community in Toronto and beyond. The event offered more than just a night of basketball—it created a space for cultural expression, connection, and visibility

within the broader Canadian community.

The 1st Annual Ukrainian Community Night demonstrated the power of gathering in shared spaces to celebrate heritage. It set a meaningful precedent for future annual events and reaffirmed the importance of community-driven initiatives that bring people together through sport, culture, and shared values. Organized by Ania Jacyniak in collaboration with the Ukrainian Canadian Congress, Toronto Branch, the event reflected a strong vision and wider community partnership.

As the final buzzer sounded, one message was clear: this was not just a game—it was the beginning of a new tradition. Ukrainian Community Night at Scotiabank Arena will continue to grow in the years to come.

Nadia Gereliouk

ONE UNITED FUNDRAISER: WE DID NOT CHOOSE FATE, IT CHOSE US

→ From page 1 UE

“Learning Ukrainian history, all the periods of the Ukrainian Nation’s struggle for independence, made me realize that at every stage of that struggle, the Russian empire, Muscovy, constantly stole everything from us, constantly humiliated us, destroyed us and never recognized us as a nation. That is why it was obvious to me that there would be a full-scale invasion. I prepared for it. I understood that everything was leading up to this. Accordingly, as I sang about it, those who know my songs understand that my songs were based not only on promoting patriotism but also nationalism. Today hundreds of thousands of young Kozaks are defending our country. Unfortunately, many have died, many have become Heroes of Ukraine, and that corresponds to what I have always sung about. So it is a consistent path.”

Lt. Yarmak continued: “Today in Ukraine, it is not possible to be just a musician or just a successful TV host. Nowadays, you have to have and understand your place in Ukraine’s defense system. Because when you are prepared, in any emergency situation, you clearly know where you need to go and what you need to do...When there was a threat to the loss of Ukraine’s independence and statehood, it was absolutely logical for me to join the military, set a personal example, and show my listeners and everyone else that I would do everything possible to protect my country. So, at some point, the military drew me in so much that I had to grow and become a commander...and now we are asked to grow again...but that is our fate. In a sense, we did not choose it, fate chose us... and we keep working.”

Our communities constantly hear about hundreds of different fundraisers and needs in Ukraine—from humanitarian aid to military support. How is this particular fundraiser different from others, and why is it worth supporting and investing in interceptor drones, especially now?

Prytula replied: “Because first of all, we cannot afford to shoot down a Shahed drone with a missile that costs a half a million dollars. In September [2025] twenty Shaheds flew into Poland who scrambled F-35s to shoot down Gerbers and Shahed drones with missiles that each cost \$1.2 million euros. Sorry, but we cannot fight that way.”

“This is fundraising, this is an opportunity to provide thousands and thousands of inexpensive anti-Shahed drones of various types...it is effective, it is an economical solution to the problem. Plus, where there are funds available from some projects, we are more flexible than government, we are faster in decision making concerning procurement, in logistics...”

Prytula explained the Foundation builds connections with small local producers of drones, thereby supporting Ukrainian enterprises. Unlike governments that usually need to deal with large and well-known producers, the Foundation can afford to deal with

Shahed killing Ukrainians

small companies. Then if the government sees good results with the small enterprises, it might also sign production contracts with the small producers in the future. This is incredibly positive, it is a win-win-win situation for all parties.

Secondly, Prytula confirmed that the Foundation recognizes there are many volunteer initiatives here [in Canada] and they do not want to interfere with anyone’s work, but he encouraged the audience, that when we choose what causes or projects to donate funds to, we should first consider where we are giving money and what we are giving it for. He encouraged everyone to support those who work on the ground in Ukraine because it is especially important to support local businesses and producers. He gave just as one example, that there are groups that send food parcels to Ukraine. There are food supplies available in Ukraine. Sending food products from abroad, weakens Ukrainian producers and entrepreneurs who can deliver food products. Prytula urged us to ask what the funds we are donating are going for and how they will be used so as not to waste valuable resources.

The speakers’ presentations inspired many of questions from the floor. One young lady, a recent arrival in Canada, asked what the younger generation can do to support the work of the Foundation. Both speakers responded that keeping the war in Ukraine in the news is particularly important. The diaspora can provide the messaging needed to keep the public and politicians informed about the war. Prytula also talked very passionately about how the recent diaspora can consider returning to Ukraine to share its new-found experiences, knowledge, skills and understanding to help with the reconstruction of Ukraine.

Other individuals were interested in the intricacies of purchasing and pricing for various drones and other supplies. Yarmak responded by offering some examples of types of interceptor drones and their varied costs. Prytula clarified how the procurement process works and how the Foundation endeavours to source the best equipment for the best price.

Another question inquired about the

relationship between the Prytula Charity Foundation and the Government of Ukraine, specifically, the AFU; how is the work of the Foundation coordinated or integrated with government and the armed forces? Prytula explained that as a non-governmental organization, they lobby all levels of government and have constant contact with various ministries to ensure cooperation, coordination and the effective use of Foundation resources. He explained that they do not talk with ‘individuals’ but rather with the ‘positions’ to ensure the best outcomes can be achieved. He further explained in detail, now the Foundation tries to use the tax system to its benefit in that as a charitable NGO they can take certain steps that do not trigger taxes and customs duties as would be the case with some enterprises or private individuals. The Foundation aligns its work with the needs of the AFU. Prytula himself meets with many different ministers of state and recently met with President Zelenskyy to ensure that all parties work cooperatively for the greatest benefit to Ukraine. Prytula stated that thankfully the cooperation with the government is healthy.

An interesting question concerned the production of drones. As the Russians produce more drones, the more the Ukrainians have to produce to intercept them, creating the need to out manufacture each other. All these drones create debris over Ukraine and the country is damaged. Instead of buying interceptor drones would it possible to build a few large missiles in their place that could be directed at strategic points? Yarmak replied that the technology for missiles cannot be developed in a short time. The technical staff is needed to build them and then staff needs to be trained to use them, and this takes years. Ideally, the interceptor drones would also be temporary, and the missiles would be affordable, but we do not have them. Yarmak stated they must use the means that are available. He also noted that the Shahed drones have many imported components. The Ukrainian diaspora can lobby their governments to increase sanctions on the countries and manufacturers of components that are used in Shahed manufacturing. This would prevent the export of components used to build Shaheds and kill Ukrainians.

Another individual asked about the efficiency of the Foundation in acquiring the materials and equipment needed in Ukraine. Prytula provided, as an example, the purchase of a tomography machine for a hospital. He explained the Foundation gathered donations, reached out to the city government for a commitment of additional funds and then negotiated with manufacturers for the purchase of needed equipment. This negotiation concluded with purchasing the equipment for about one-half its original purchase price. The Foundation’s goal is to use its financial resources very judiciously and avoid waste.

Given that Prytula encouraged young people to return to Ukraine after the

war to help rebuild the country, another young woman questioned what it might be like for young people returning to Ukraine with new skills and experiences? Yarmak replied that when a young person returns and genuinely wants to contribute to the reconstruction of Ukraine they are evaluated for their sincerity and willingness to work for the betterment of Ukraine. Yarmak feels it boils down to respect and conscientiousness of the person and their willingness to contribute to the rebuilding. He encouraged all young people to stay connected to Ukraine and its people and the needs of their homeland. He feels that Ukraine absolutely needs these young people and welcomes them to Ukraine.

Prytula also responded by relating that in his experience, Ukrainians living abroad would like to return but are hesitant because they fear how they will be treated after having lived abroad in safety while their Ukrainian counterparts were living under war conditions? Prytula stated this will be a challenge and there is a segment of Ukrainian society that indeed feel negatively toward those returning. However, he hopes there will be sufficient resources and willingness on the part of government to develop social programs that will work to mitigate tension between Ukrainians who were in Ukraine and those who were abroad during the war.

Prytula was emphatic that Ukrainians, regardless of these circumstances, must return after the war because the economy and society will need rebuilding. Their new skills, experience and knowledge are very important. If returning Ukrainians are not part of this process, then the economy will be rebuilt by foreign investors and migrants from other countries. After the war Ukrainians will need to embrace each other and work together to rebuild their country. “Every Ukrainian willing to work will be worth his weight in gold,” said Prytula. He hopes that Ukrainians will look forward to the future in the context of what life was like before the war.

Yet another young woman asked about opportunities to work with the Foundation while in Canada and whether remote cooperation would be possible? Prytula responded very positively encouraged her to connect with the Foundation to see where she might be able to assist.

Limited by time, the Q & A’s concluded. Prytula explained that as a private individual, unlike Lt. Yarmak, he can speak freely and very directly asked those present to contribute as generously as possible to support the Foundation’s work. He reiterated the extreme importance protecting Ukraine’s population and the strength of the Armed Forces of Ukraine.

The event concluded with Shche Ne Vmerla Ukraina and closing remarks were given by Lydia Migus. An opportunity to meet the speakers and take pictures followed.

Slava Ukraini! Heroyam Slava!
Lidia M. Wasylun

ІСТОРІЯ СВІТУ НЕМОЖЛИВА БЕЗ УКРАЇНИ

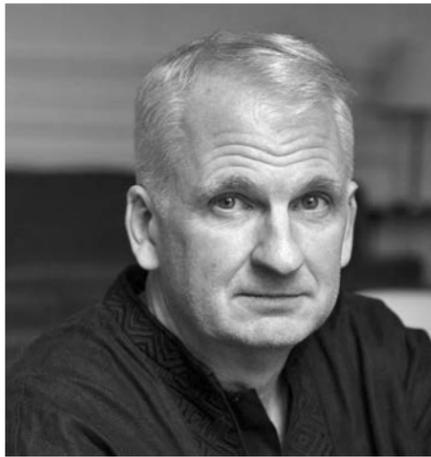
4 лютого в Університеті Торонто (Hart House), за підтримки Інституту Святого Володимира, відбувся культурно-просвітницький захід під назвою «Історія України як частина світової історії». Подія стала справжнім святом української культури, розкриваючи її багатство через мистецтво та глибоке осмислення історичної спадщини України.

Відкриття заходу ознаменувалося виступом гурту Kosa Folk Arts, які представили автентичні українські фольклорні та військові пісні, передаючи красу й силу національної культури через музику.

Головним доповідачем заходу був відомий американський історик, науковець і письменник Тімоті Снайдер — один із провідних світових дослідників історії Східної Європи, зокрема України. У 2017–2025 роках він викладав у Єльському університеті (США), а нині працює в Університеті Торонто. Творчий доробок професора Снайдера включає низку знакових праць, присвячених українській та європейській історії, зокрема: «Криваві землі: Європа між Гітлером і Сталінін», «Перетворення націй. Польща, Україна, Литва, Білорусь (1569–1999)», «Шлях до не-свободи. Росія, Європа, Америка». У цих роботах розкривається ключова роль України та її народу у глобальних політичних і соціальних процесах. Центральною ідеєю, яку професор Снайдер послідовно доносить до широкої аудиторії, є твердження: історія світу неможлива без історії України.

Дана лекція не стала винятком. З самого початку своєї промови Снайдер наголошує на тісному зв'язку усього що відбувалось і відбувається в світі з Україною, зокрема те наскільки сильно залежить його доля і суспільний уклад від боротьби українців з російськими загарбниками.

“У людей є багато прикрих рис, але одна з них — сприймати речі як належне. Тому я хочу наголосити що бути тут і говорити про світову історію, ми можемо лише завдяки історії, яку українці творять прямо зараз на полі бою. Якби вони не чинили опір? Нічого з цього не відбувалося б зараз”-зауважив Снайдер на початку промови.

Тімоті Снайдер

З поміж багатьох його лекцій про історію України ця цікава тим що професор проводить паралелі не тільки між минулим українським і світовим, але й показує як наша бувальщина відбилася у сучасній популярній культурі.

Наприклад перша частина лекції присвячена легендарному твору англійського письменника Дж. Р. Р. Толкіна “Володар Перстнів” і тому як давні готичні саги, які лягли в його основу безпосередньо пов'язані з Україною. У контексті сучасних подій згадувалася і символічна паралель, яку українське суспільство проводило під час російської агресії 2014 року, а згодом і повномасштабного вторгнення 2022 року, порівнюючи Росію з Мордором — країною темряви й зла у світі Толкіна, а її військових — з орками, жорстокими мешканцями цього вигаданого простору.

Професор Снайдер аргументовано довів, що ця, на перший погляд жартівлива аналогія, насправді має глибоке історичне підґрунтя та реальні культурно-історичні витоки.

“Найбільш мальовничі моменти сюжету книг пов'язані з епізодами, які Толкіен взяв безпосередньо з саги про Гейдріха. Це сага про вікінгів що містить фрагменти, запо-

зичені зі старих готичних оповідей про битви, що відбулися в Україні 4 столітті. Наприклад епізод де Йоен і Маріадок вбивають чаклуна-короля Ангмара мечем, який Марія знайшла в кургані. Це взято безпосередньо з саги про Гейдріха. Це готична сага. Ідея меча, знайденого в кургані, походить з готичних курганів, з України. Ідея жінки-воїна, яка відіграє вирішальну роль в історії, походить з тієї ж саги”-розповідає Снайдер.

За словами Снайдера племена готів (згадуються з 1 століття н. е. до 8 століття н. е) пішли саме з території сучасної України і мали величезний вплив на історію давньої Європи. Ось як тійсно Україна пов'язана зі світовою культурою.

“Тоти правила територією, яка зараз є Україною, протягом приблизно 3 століть, були вигнані з України гуннами, вбили кількох римських імператорів, розграбували Рим у 410 році, правили Західною Римською імперією, заснували середньовічну Іспанію. Це народ, який прийшов з України і мав надзвичайне історичне значення. Правління Західною Римською імперією — це досить значна подія. Заснування першої середньо-

Програмка вечора

славились своїми жінками-воїнами-легендарними амазонками що воювали на рівні з чоловіками. Саме з переказів про них бере натхнення ще один образ популярної культури- відважна Диво-Жінка (Wonder Woman) з коміксів DC.

“Диво-жінка — принцеса амазонок, а історія амазонок присутня в світовій культурі вже понад 2000 років, оскільки історично вона ґрунтується на реальних образах реальних жінок-воїнів. А саме — лучниць (сарматських і скіфських) на території сучасної України”-зауважує науковець.

У більш загальному сенсі як зазначає Снайдер, Україна відіграла роль не тільки у формуванні давньої і сучасної культури а й навіть виникненні групи індо-європейських мов якими зараз говорить пів світу.

“Сучасний науковий консенсус такий що приблизно 5000 років тому протоіндоєвропейська мова була створена групою людей дуже цікавого і змішаного генетичного походження які були скотарями на території сучасної України. Переселення людей з цієї території тисячі років тому є причиною існування санскриту, фарсі, англійської, німецької, французької та всіх інших мов, якими розмовляє світ”-наголошує Снайдер.

Відтак усі ці приклади яскраво показують що історія України навіть найдавніша є невід'ємною частиною історії світу частково-її творцем. Це та спадщина за яку ми боремося і яка має бути приречена на перемогу.

Олександра Чорна
Фото: ForumTV

Снайдер підписує книжку для учасників події

вічної європейської держави — також досить значна подія. Але навіть українці, я вам скажу, зазвичай не пам'ятають, що готи прийшли з України”-розповідає історик.

Як зазначає Снайдер окрім готів в давнину на території України жили ще й племена скіфів та сарматів (VIII–IV ст. до н.е.) Вони населяли степи Північного Причорномор'я і

Представники Kosa Folk Arts

Учасники вечора

ЯК У ХАРКОВІ ВСТАНОВЛЮВАЛИ ТА РУЙНУВАЛИ ПАМ'ЯТНИК УПА

1992 рік. У харківському Молодіжному парку, поруч із хрестом пам'яті жертв Голодомору встановлюють перший на Лівобережжі пам'ятний знак воїнам УПА. У день відкриття біля знаку стоїть почесна варта курсантів кількох училищ. Церемонія починається молебнем за участі священників УАПЦ та УГКЦ. За кілька років пам'ятний знак стане мішенню понад сотні актів вандалізму: його засипатимуть сміттям, руйнуватимуть, намагатимуться "обмінати" на пам'ятник Леніну, а згодом — украдуть.

1992 рік. У харківському Молодіжному парку, поруч із хрестом пам'яті жертв Голодомору, на гроші, які збирали Спілка української молоді та молодіжна організація "Сокіл", встановлюють перший на Лівобережжі пам'ятний знак воїнам УПА. Його появу офіційно погоджують із міською владою.

У день відкриття біля знаку стоїть почесна варта курсантів кількох училищ. Церемонія починається молебнем за участі священників УАПЦ та УГКЦ. Після освячення виступає священник Микола Сарма-Соколовський — у минулому провідник ОУН на Полтавщині.

Передісторія

Ідея встановлення пам'ятника, як зазначає у своїй статті харківський журналіст, представник Спілки української молоді та громадський діяч Павло Клененко, з'явилася у середовищі СУМу та молодіжної організації "Сокіл" іще 1991 року. Тоді ж про потребу вшанування УПА в Харкові послідовно писала газета "Нова Україна", яку робили переважно сумівці.

Визначний харківський митець Валерій Бондар

У квітні 1992 року, на Великдень, на місці майбутнього пам'ятного знаку воїнам УПА Харківська крайова організація Спілки української молоді провела приречення свого членства. На подію запросили представників української громади Харкова, духовенство та студентство. Захід відбувся за участі журналістів місцевих медіа.

Поштовхом до реальних дій став збір коштів: спершу СУМ і "Сокіл" збирали гроші на пам'ятний знак репресованим кобзарям, а згодом ці кошти вирішили використати для закупівлі кам'яних брил під майбутні меморіали. Харківський діяч Петро Черемський придбав дві великі гранітні брили й ще кілька середніх у скульптора Михайла Овсянкіна. Камінь зберігали у дворі Харківського літературного музею; техніку для перевезення, за спогадами учасників, надав тодішній начальник міліції

Виступ Валерія Бондаря на урочистостях із нагоди відкриття пам'ятного знаку

Олександр Бандурка.

Як зазначає журналіст і громадський діяч Роман Черемський, пам'ятний знак проєктував із чіткою художньою ідеєю та різьбленими фігурами повстанців харківський митець Валерій Бондар:

"Частина задуманого планували завершити вже після встановлення, однак численні акти вандалізму суттєво змінили зовнішній вигляд пам'ятника. Його не раз пошкоджували, знімали, закопували й встановлювали повторно — уже з утратами й відколами. Як наслідок, первісний задум Бондаря так і не вдалося повноцінно реалізувати".

УПА на Харківщині

Установлення пам'ятного знаку воїнам УПА було не випадковим. Саме на цих теренах УПА вела підпільну діяльність. Як зазначає історик В'ячеслав Труш, відомо про кілька збройних сутичок українських націоналістів на Харківщині: зокрема перестрілку з німцями харківських бандерівців, які обороняли підпільну друкарню, та обстріл вояків червоної армії під час її наступу на Харків у 1943 році. Водночас основною формою діяльності залишалася підпільна робота.

У своєму збірнику документів "ОУН-УПА в роки війни. Нові документи і матеріали" історик Володимир Сергійчук наводить список уродженців східних областей УРСР та інших республік ССР, які воювали в одному з відділів УПА. Серед них — уродженці Харкова та Харківщини: Олексій Вороненко ("Гроза"), Іван Скрипка ("Хміль"), Іван Карощук ("Берега") зі станції Основа, Василь Гнідой ("Дроботенко") із села Волохів Яр Чугувського району, Захар Ізмайло ("Знайда") зі Старого Салтова, Микола Литвиненко ("Байда") із села Сосонівка, Григорій Усіченко ("Долина") з Балаклії та Михайло Юрків ("Карась") із Велико-

бурлуччини. Усі вони — колишні червоноармійці, більшість вступили до лав УПА в 1943 році.

"Було б помилкою піддаватися кліше, що націоналісти були тільки на Заході, а Схід нібито завжди тяжів до Росії. Це совєцький міт. Насправді на Харківщині діяло документально зафіксоване підпілля ОУН, воно функціонувало й у Харкові також. Коли встановлювали пам'ятник, іще були живі бійці УПА, які мешкали на Харківщині. На жаль, тепер їх уже немає", — каже Роман Черемський.

Установлення пам'ятника

Місцем для пам'ятного знаку обрали парк "Молодіжний" — територію колишнього міського цвинтаря, знищеного за совєцьких часів.

"Це був цвинтар такого самого високого статусу, як Личаківський чи Байковий: тут ховали представників української інтелігенції. Саме тому його і знищили. Частина поховань перенесли, частину — просто стерли", — пояснює Роман Черемський.

За його словами, із цим місцем пов'язані імена Дмитра Багалія, Олександра Потєбні, а також Миколи Хвильового.

Основні монтажні роботи провели 13 жовтня 1992 року. Мармурову таблицю з написом "Українській Повстанській Армії" та емблемою УПА виготовив Володимир Кочетигів — голова Товариства української студіючої молоді й студент Харківського художньо-промислового інституту. Юридичні процедури щодо погодження пам'ятного знаку взяли на себе Петро Черемський і Володимир Пасічник.

За свідченнями організаторів, технічну підтримку забезпечили силові структури: виділили важку техніку, екскаватор і матеріали для насипу кургану. У день відкриття біля знаку стояла почесна варта курсантів кількох училищ. Церемонію розпочали екуменічним молебнем священників

УАПЦ та УГКЦ. Після освячення виступив Микола Сарма-Соколовський — художник, кобзар, поет, священник УАПЦ, правозахисник, учасник підпілля ОУН і політв'язень комуністичних концтаборів.

Що було далі

До 2006 року пам'ятний знак воїнам УПА фактично не перебував у центрі публічних конфліктів. За словами Романа Черемського, негативні висловлювання траплялися, однак вони були майже непомітними в інформаційному полі. За понад десять років — тільки поодинокі дрібні інциденти: хтось залишив записку, десь з'явилися незначні пошкодження. Утім, ніяких системних атак не було.

Ситуація різко змінилася у 2006 році. Черемський пов'язує це з появою у Харкові так званого Євразійського союзу молоді — організації, сформованої під впливом ідей російського ідеолога "русского міра" александра дугіна, який тоді активно просував концепцію євразійства.

"Це була відверто проросійська організація. Вони говорили абсолютно те саме, що ми сьогодні чуємо на окупованих територіях. Усе це ідеологічне сміття про "русский мір", — каже Роман Черемський.

За його словами, члени організації позиціонували себе як "організацію дії" і відкрито заявляли про готовність до радикальних кроків. Одним із таких кроків став нічний напад на пам'ятний знак воїнам УПА.

Уночі вони під'їхали до парку важкою технікою, екскаватором викопали яму, скинули туди камінь і закопали його. Усе це зняли на відео й виклали в інтернет.

Уранці українська громада приїхала на місце, викликала міліцію і почала шукати пам'ятний знак. Правоохоронці, за словами Романа Черемського, удавали, ніби не розуміють, куди той подівся.

Зрештою, каже він, самі члени Євразійського союзу молоді зізналися у скоєному — задля хвастощів. Вони зателефонували й повідомили, де саме закопали камінь, а також опублікували відео акції. Тільки після цього міліція "знайшла" пам'ятний знак: "Це мало жалюгідний вигляд. Було очевидно, що все це відбувалося під прикриттям. Частина міліції тоді симпатизувала ідеям "русского міра" і фактично покривала це".

Після цього напади на пам'ятний знак стали регулярними. Його відновлювали — і знову засипали сміттям, обливали фарбою, пошкоджували, стріляли по ньому. На камені залишалися сліди куль.

"Ми знаходили залишки від куль. Це вже був не поодинокий вандалізм,

➔ Закінчення на стор. 15

а системна атака", — наголошує Роман Черемський.

2008 року міський голова Харкова Михайло Добкін публічно намагався "обміняти" харківський пам'ятний знак воїнам УПА на пам'ятник Леніну в Івано-Франківську. Наприкінці 2009 року від цієї ідеї відмовилися, пояснивши це "збереженням політичного спокою у регіоні".

"Ми рахували акти вандалізму. Коли дійшли до сотні — перестали рахувати. Був період, коли постійно чергували люди, прибирали, писали заяви. Якщо це був великий акт вандалізму — зверталися до міліції. Якщо просто знову закидали сміттям — уже навіть не мали сенсу щодня викликати правоохоронців", — згадує Роман Черемський.

У ніч із 25 на 26 квітня 2013 року пам'ятний знак знесли за допомогою важкої техніки та вкрали. На його місці встановили металевий хрест, пофарбований під березу, який знищили вже в лютому 2014 року. Навесні 2014-го, після Революції гідності, з'явився новий тимчасовий знак у вигляді таблиці на фундаменті, однак у грудні того самого року його пошкодив вибух.

Наступні акти вандалізму фіксували у 2017, 2018 та 2019 роках: пам'ятний знак обливали фарбою, фарбували в кольори польського прапора, засипали будівельним сміттям.

"Я вам скажу більше: навіть під час повномасштабної війни були акти вандалізму. У 2024 році також. Ми не афішували про це: швидко зверталися до поліції й прибирали, щоб не давати цьому додаткового розголосу. Найабсурдніше — це відбулося фактично під поліцейним відділком. Вікна виходять прямо на парк. Уночі працює екскаватор, у парковій зоні, де важка техніка взагалі не має їздити. Цього неможливо не почути", — згадує пан Роман.

Перевідкриття пам'ятника у 2021-му

Пам'ятний камінь урочисто відновили 25 грудня 2021 року. За словами Романа Черемського, для команди було принципово не просто встановити новий камінь, а максимально точно відтворити первісний вигляд пам'ятного знаку та художню концепцію, закладену ще на початку 1990-х.

Він пояснює: ішлося про збереження початкової ідеї пам'ятника — настільки, наскільки це було можливим після багаторічного нищення, відколів і втрат. Саме тому до вибору каменя підійшли

максимально ретельно.

Для цього організували дві експедиції на Житомирщину, де на кар'єрах шукали камінь, максимально подібний до того, з якого зробили перший пам'ятний знак. До поїздки залучили харківського скульптора Володимира Кочетигова — саме він працював із першим каменем у 1990-х і безпосередньо втілював задум художника Валерія Бондаря у матеріалі.

Черемський наголошує: було принципово, щоб новий камінь обирав той самий майстер, який уже "читав" задум Бондаря у камені й розумів логіку форми, закладену автором.

"Ідея була в тому, щоб пам'ятник максимально зберігав свою початкову концепцію", — каже Роман Черемський.

Зрештою відповідний камінь удалося знайти. Його привезли до Харкова й встановили спільними зусиллями. Процес відновлення об'єднав навколо себе різні середовища: до нього долучилися громадські організації, політичні сили та звичайні містяни.

За словами Черемського, підтримка була настільки масштабною, що після завершення робіт ініціатори опублікували окрему подяку: перелік тих, хто допомагав, виявився дуже довгим. Він наголошує, що це була щира, жива солідарність, без формального примусу.

Відновлення відбувалося у зимку, у складних погодних умовах, однак попри холод пам'ятний знак удалося не тільки встановити, але й урочисто відкрити.

Сьогодні, додає пан Роман, той момент сприймається особливо символічно. На час перевідкриття ніхто ще не уявляв масштабів майбутньої Великої війни, однак сам факт відновлення пам'ятника став публічним жестом віри в перемогу й власну історичну правду.

Водночас він звертає увагу на парадокс: саме постійні спроби знищити пам'ятний знак зробили його відомим далеко за межами Харкова.

"Якби його не чіпали, як це було до 2006 року, про нього знали б куди менше. Але ті, хто нищив його, фактично зробили йому "рекламу". Сьогодні пам'ятний знак воїнам УПА в Харкові відомий по всій Україні — значною мірою саме завдяки багаторічній, системній діяльності українофобських середовищ, які намагалися його знищити", — підсумовує Роман Черемський.

Тетяна Хоронжук
"Радіо Накипіло"
"Історична Правда"

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
ГАЗЕТУ
«ГОМІН УКРАЇНИ»**

**КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!**

T.M. CONTRACTING
HEATING, COOLING &
PLUMBING COMPANY

Terry
+1 (647) 622-2636
tmcontract@yahoo.com
www.tmcontract.ca

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com
Facebook:
Lyubomyra Matviyas

ПОСТУП українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

BCU Financial

DEPOSIT SPECIAL

3.50%* 34 months
3.30%* 14 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

[f /BCUFinancial](https://www.facebook.com/BCUFinancial) [in /bcu-financial-group/](https://www.linkedin.com/company/bcu-financial-group/) [@bcufinancialgroup](https://www.instagram.com/bcufinancialgroup)

* Terms and conditions apply: 34-month and 14-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from November 7, 2025. Rates are annual and subject to change.

25 FEBRUARY
2026 AT 7:00 PM

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

FINANCIAL WEBINAR

The Tax Hacks You Need:
RRSP, TFSA & FHSA Explained

SCAN HERE

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

СТИПЕНДІАЛЬНА ПРОГРАМА 2026

Кредитова Спілка Будучність визнає важливість освіти та волонтерства у формуванні характеру нашої молоді та наданні їй можливостей будувати краще майбутнє.

6 ВИДІВ ФІНАНСОВИХ СТИПЕНДІЙ

- ✓ Лідерська стипендія ім. Оксани Процюк
- ✓ Стипендія пам'яті Володимира Кліша
- ✓ Студентська стипендія КС Будучність
- ✓ Стипендія засновників КС Будучність
- ✓ Стипендія старшої школи КС Будучність
- ✓ Стипендія на основі фінансової потреби «Нова Будучність»

Крайня дата подання 31 березня 2026 р.
Деталі за посиланням
bcufinancial.com/scholarships

ПОДАТИ ЗАЯВКУ